

PAREUMÀQUINES

Lluís Ayats
2n de Batxillera. Marie Curie
Tutor: Jacint Subirà
12/10/2016
Àrea de ciències socials

La majoria de mitjans han deixat de fer periodisme per fer propaganda. Els catalans i el
espanyols. Els grans perdedors del procés sobiranista som els periodistes

Cristian Segura

1	<u>ÍNDEX</u>	
2	<u>INTRODUCCIÓ</u>	5
2.1	HIPÒTESI	6
2.2	OBJECTIUS GENERALS DEL TREBALL	6
2.3	OBJECTIUS DE LA PART PRÀCTICA	6
2.4	METODOLOGIA I PROCEDIMENTS	7
3	<u>LA PREMSA ESCOLLIDA: LA RAZÓN, EL MUNDO, LA VANGUARDIA I L'ARA.</u>	10
3.1	CRITERIS DE SELECCIÓ DELS QUATRE DIARIS	10
3.2	BREU DESCRIPCIÓ DE LA LÍNIA IDEOLÒGICA DELS DIARIS	10
4	<u>LA PREMSA I LES SEVES SECCIONS</u>	13
4.1	DEFINICIÓ PORTADA I CONTRAPORTADA	13
4.2	FOTOGRAFIA	19
4.3	CONCEPTES I TRASCENDÈNCIES DELS EDITORIALS	23
5	<u>DEFINICIÓ DE SOBIRANISME</u>	25
5.1	SOBIRANISME	25
5.2	SOBIRANISME I INDEPENDÈNCIA	25
5.3	CONTEXT HISTÒRIC DEL PROCÉS SOBIRANISTA. MANIFESTACIONS	26
5.3.1	MANIFESTACIÓ 18/02/2006	26
5.3.2	MANIFESTACIÓ 10/07/2010	27
5.3.3	MANIFESTACIÓ 11/09/2011	27
5.3.4	MANIFESTACIÓ 11/09/2012	27
5.3.5	MANIFESTACIÓ 11/09/2013	27
5.3.6	MANIFESTACIÓ 11/09/2014	28
5.3.7	MANIFESTACIÓ 11/09/2015	29
5.4	CONTEXT HISTÒRIC DEL PROCÉS SOBIRANISTA. PROCÉS PARTICIPATIU I ELECCIONS	30
5.4.1	9-N. 9 DE NOVEMBRE DE 2014	30
5.4.2	27-S. 27 DE SETEMBRE DEL 2015	31
6	<u>ASSOCIACIONS CIVILS I LA SEVA PARTICIPACIÓ EN EL PROCÉS</u>	33
6.1	ASSEMBLEA NACIONAL DE CATALUNYA	33
6.2	ÒMNIUM CULTURAL	34
6.3	SOCIETAT CIVIL CATALANA	36
7	<u>IUSTIFICACIÓ DE LES DADES SELECCIONADES: ANYS 2014/2015</u>	37
8	<u>ANÀLISI DE LES PORTADES DE LA PREMSA CATALANA I ESPANYOLA</u>	38
8.1	PORTADA DE 12 DE SETEMBRE DE 2014	38
8.1.1	LA RAZÓN. PORTADA 12/09/2014	38
8.1.2	EL MUNDO. PORTADA 12/09/2014	39
8.1.3	LA VANGUARDIA. PORTADA 12/09/2014	41
8.1.4	ARA. PORTADA 12/09/2014	42
8.1.5	ANÀLISI COMPARATIVA DE LES PORTADES DE LA PREMSA ESPANYOLA I CATALANA DEL 12 DE SETEMBRE DE 2014	43
8.2	PORTADA DE 10 DE NOVEMBRE DEL 2014	44
8.2.1	LA RAZÓN. PORTADA 10/11/2014	44
8.2.2	EL MUNDO. PORTADA 10/11/2014	45

8.2.3	LA VANGUARDIA. PORTADA 10/11/2014	47
8.2.4	ARA. PORTADA 10/11/2014	48
8.2.5	ANÀLISI COMPARATIVA DE LES PORTADES DE LA PREMSA ESPANYOLA I CATALANA DEL 10 DE NOVEMBRE DE 2014	49
8.3	PORTADA DEL 12 DE SETEMBRE DEL 2015	50
8.3.1	LA RAZÓN. PORTADA 12/09/2015	50
8.3.2	EL MUNDO. PORTADA 10/11/2014	50
8.3.3	LA VANGUARDIA. PORTADA 12/09/2015	52
8.3.4	ARA. PORTADA 12/09/2015	53
8.3.5	ANÀLISI COMPARATIVA DE LES PORTADES ESPANYOLES I CATALANES DEL 12 DE SETEMBRE DE 2015	53
8.4	28 DE SETEMBRE DEL 2015	54
8.4.1	LA RAZÓN. PORTADA 28/09/2015	54
8.4.2	EL MUNDO. PORTADA 28/09/2015	55
8.4.3	LA VANGUARDIA. PORTADA 28/09/2015	56
8.4.4	ARA. PORTADA 28/09/2015	57
8.4.5	ANÀLISI COMPARATIVA DE LES PORTADES DE LA PREMSA ESPANYOLA I CATALANA DEL 28 DE SETEMBRE DE 2015	58
8.5	FITXA ANALÍTICA DE LES PORTADES DE LA PREMSA	60
9	<u>ANÀLISI COMPARATIVA DELS EDITORIALS DE LA PREMSA CATALANA I ESPANYOLA</u>	61
9.1	ANÀLISI COMPARATIVA DE 12 DE SETEMBRE DE 2014	61
9.2	ANÀLISI COMPARATIVA. 9-N	62
9.3	ANÀLISI COMPARATIVA DE 12 DE SETEMBRE DE 2015	64
9.4	ANÀLISI COMPARATIVA DE 28 DE SETEMBRE DE 2015	65
10	<u>VALORACIÓ DE LES HIPÒTESIS INICIALS</u>	68
11	<u>FONTS D'INFORMACIÓ</u>	74
11.1	BIBLIOGRAFIA	74
11.2	WEBGRAFIA	74
12	<u>ANNEX</u>	75

2 INTRODUCCIÓ

Pareumàquines. El títol del meu treball. Escrit així, tot junt. Per què? Què vol dir aquesta frase tan imperativa? Quina relació té amb el meu projecte? És una oració extreta del diari *Ara*, concretament és el títol d'un petit article que apareix diàriament i que és signat per Àlex Gutiérrez. Es breu, quatre línies. El periodista analitza un fet actual -polític, econòmic, esportiu, social- i el compara amb la interpretació que els diaris espanyols han fet d'aquest mateix esdeveniment. I en la majoria dels casos, el lector comprova com de diferents són les versions catalanes i espanyoles.

He "copiat" la idea d'Àlex Gutiérrez. El fet analitzat és la independència i el dret a decidir i el seu tractament dispar en la premsa catalana i espanyola. La divergència d'opinions teòricament objectives és el cos del meu pràcticum.

La part teòrica de Pareumàquines consta de tres blocs: en el primer, justifico la tria dels diaris escollits -*La Razón, El Mundo, La Vanguardia i L'Ara*- i analitzo la seva línia ideològica. En la segona part, explico les seccions de la premsa, especialment, la portada i els editorials perquè esdevenen la base pràctica del meu treball de recerca. En el tercer bloc, defineixo i contextualitzo històricament el sobiranisme i el procés independentista català. I per últim, descriu el paper de les associacions cíviques - ANC, Òmnium Cultural, Societat Civil Catalana- en el marc de la desconexió Catalunya - Espanya.

La part pràctica abasta els anys 2014-2015. He seleccionat quatre esdeveniments històrics: les dues Diades – 11/09/2014, 11/09/2015-, el procés participatiu del 9 de novembre de 2014 i les eleccions plebiscitàries del 28 de setembre de 2015. He analitzat el seu tractament periodístic en les portades i els editorials de la premsa espanyola i catalana. i un cop examinats individualment- he començat per *La Razón* i he acabat amb el diari *Ara*- he elaborat unes conclusions comparatives, partint de la informació periodística dels diaris esmentats, que m'han permès demostrar que un mateix esdeveniment objectiu pot ésser interpretat de maneres ben distintes.

M'ha calgut anar a la Biblioteca Nacional de Catalunya per obtenir la premsa catalana i espanyola del dia posterior als esdeveniments abans citats. Aquests diaris- *La razón, El Mundo, La Vanguardia, Ara* -han estat la matèria primera del meu pràcticum.

2.1 HIPÒTESI

- La premsa catalana defensa la independència, mentre que la premsa espanyola desprestigia el procés sobiranista.
- *La Razón*, diari de dretes i conservador, té un pensament unionista. En el pol oposat, *l'Ara* té una línia editorial independentista. *El Mundo* segueix una ideologia pro unionista. *La Vanguardia* s'acosta al sobiranisme.

2.2 OBJECTIUS GENERALS DEL TREBALL

- Justificar els criteris de selecció dels diaris *La Razón, El Mundo, La Vanguardia* i *l'Ara*
 - Definir la línia editorial dels diaris esmentats
 - Conèixer les seccions generals d'un diari
 - Descriure la portada i els editorials de la premsa i la seva importància
 - Especificar el valor de les imatges periodístiques
 - Explicar el procés independentista català
 - Analitzar els moments claus del procés sobiranista
 - Definir la importància de les associacions ANC, Òmnium i Societat Civil

2.3 OBJECTIUS DE LA PART PRÀCTICA

- Justificar les dades seleccionades: 2014/2015
- Analitzar i comparar les portades de *El Mundo* i *La Razón, La Vanguardia* i *l'Ara* de les Diades 2014/2015, el 9 de novembre de 2014 i el 27 de setembre 2015.

- Estudiar i comparar els editorials de El Mundo i La Razón, La Vanguardia i l' Ara de les Diades 2014/2015, el 9 de novembre de 2014 i el 27 de setembre de 2015.
- Argumentar i comparar objectivament i crítica el tractament de la desconexió des de perspectiva catalana i estatal
- Elaborar un Excel amb informació de les portades de El Mundo i La Razón, La Vanguardia i l' Ara de les Diades 2014/2015, el 9 de novembre de 2014 i el 27 de setembre de 2015.
- Demostrar com la premsa escrita pot interpretar una realitat de maneres diverses.

2.4 METODOLOGIA I PROCEDIMENTS

1.4.1-Objete d'anàlisi.

L'estudi analitza les portades i els editorials dels diaris *LaRazón*, *El Mundo*, *La Vanguardia* i *l'Ara*.

1.4.2- Període d'anàlisi.

S'han analitzat les portades i els editorials publicats als quatre diaris esmentats corresponents a quatre moments històrics: les Diades de 2014/2015, el 9 de novembre de 2014 i el 27 de setembre de 2015. És a dir, la meva recerca abasta dos anys.

1.4.3- Criteris metodològics de les portades.

- Criteris de rellevància.

S'han classificat les notícies que apareixen a la portada tenint en compte la seva importància i així he distingit

- Notícia principal o reina o notícia d'obertura
- Notícia important
- Notícia menor sovint en format breu.

Per dur a terme aquesta categorització he tingut en compte l'espai que ocupa la notícia, la mida de la tipografia, la negreta (en alguns casos) i si va acompanyada de fotografia o infografia.

- Categorització .
Les notícies han estat classificades pels seu contingut en tres categories.
 - Categoria 1. Diades dels anys 2014/2015
 - Categoria 2- Procés participatiu del 9-N
 - Categoria 3- Eleccions al Parlament de Catalunya del 27-S

- Valoració del procés sobiranista.
 - Valoració positiva. Inclouen les notícies que fan referència el procés com opció democràtica, legítima
 - Valoració negativa. Inclouen totes les notícies que desacrediten la consulta, consideren el procés sobiranista il·legítim, neguen el suport popular del procés, i tracten la independència com quelcom perjudicial.
 - Valoració neutra. Inclouen les notícies que no recolzen la independència però tampoc la rebutgen.

1.4.4.- Metodologia de la part pràctica dels editorials.

Per tal d'analitzar els editorials dels quatre diaris seleccionats he usat un altre mètode classificatori, una fitxa analítica que inclou:

- Registre d'identificació. Nom del diari i data. També definim el diari com independentista, no específic, no independentista.
- Tema. Explicar breument (1o 2 línies) el contingut de l'editorial.
- Títol de l'editorial
- Estructura. Tinc en compte el context, els referents històrics, l'argumentació contrària, i el to literari i classifico aquests ítems en inexistent, escàs, suficient i notable
- Posicionament. Valoració del procés sobiranista i de la possible entrada d'una Catalunya independent dins la Unió Europea. Es classifica seguint els següents ítems, Sí/No/No s'esmenta/ Ambigüitat

- Principal conclusió de l'esdeveniment descrit. Analitzo la conclusió implícita i l'explícita
- Expressions claus. Es copien textualment els conceptes extrets dels diaris.
- Fotografia. Es comenta el valor informatiu de la imatge.

L'autor de les fitxes és Enric Xicoy Comes ¹

¹ XICOY COMES, Enric. Interpretació periodística del conflicte basc. Facultat de ciències de la comunicació. Blanquerna 2008.

3 LA PREMSA ESCOLLIDA: LA RAZÓN, EL MUNDO, LA VANGUARDIA I L'ARA.

3.1 CRITERIS DE SELECCIÓ DELS QUATRE DIARIS

La justificació de la selecció dels quatre diaris és la següent:

- Són mitjans de referència al seu territori.
- Dos diaris són editats a Madrid i dos a Barcelona. Així s'aconsegueix un equilibri numèric i territorial.
- He intentat cobrir un ampli ventall ideològic des del diari unionista, conservador, de dretes – *La Razón* – fins *l'Ara* mitjà que dona suport a la independència.

3.2 BREU DESCRIPCIÓ DE LA LÍNIA IDEOLÒGICA DELS DIARIS

Passem a analitzar la ideologia periodística dels quatre diaris seleccionats, la qual ens ajudarà a interpretar la informació de la portada i els editorials escollits en el pràcticum: la Diada del 2014 i la consulta popular del 9 de novembre del mateix any, i la Diada i les eleccions de setembre del 2015. El nostre estudi comparatiu abarca, doncs, dos anys.

LA RAZÓN

La Razón és un diari espanyol que s'edita a Madrid. Té delegacions a Catalunya, Andalusia, Múrcia, Comunitat valenciana i Castella i Lleó. Va ser fundat el 1998 per Luís Maria Anson. És propietat del Grup Planeta, el mateix grup mediàtic que posseeix Antena 3, La Sexta, la cadena de ràdio Onda Cero...Actualment està dirigit per Francisco Marhuenda. Té una tirada de 49.481 exemplars.

És un diari amb forta tendència de dretes i s'autodefineix com conservador i catòlic. Les seves portades són sensacionalistes, malintencionades i polèmiques. Així, per exemple, arran dels atemptats de novembre del 2015 a París, la direcció del diari va publicar una foto falsa d'un terrorista. Van rebre la reprovació de la premsa internacional. Quant als editorials, també es redacten informacions poc contrastades sobre personatges o partits polítics contraris a la seva ideologia: el febrer del 2012 es va acusar Podemos d'haver rebut transferències del banc de Monedero, com si ell

mateix financés il.legalment el seu partit quan el que passava és que Podemos i Monedero compartien el mateix banc. Resumint, La Razón és coneguda pels atacs al PSOE i als partits d' esquerres i pel seu recolzament al Partit Popular.

L'adreça electrònica del diari és la següent: larazon.es

EL MUNDO

El Mundo, anteriorment conegut amb el nom d' El Mundo del siglo XXI, és un diari espanyol que s'edita a Madrid. Fou creat el 23 d'octubre de 1989 i des dels inici ha estat dirigit per Pedro J. Ramírez. Actualment, el seu director és Pedro G. Cuartango. Té una tirada de 229.741 exemplars.

El Mundo és un diari que pretén ser rigorós en la seva estructura, amb varietat d'ideologies entre els seus escriptors, encara que predomina un tarannà de dreta liberal, normalment molt crítica amb el PSOE i amb els nacionalistes perifèrics. No és un diari progressista. La seva línia editorial es diferencia molt dels valors conservadors i tradicionals de la dreta, com és el cas de La Razón o ABC.

Podem llegir l'edició electrònica en elmundo.es

En el pràcticum analitzem la portada i els editorials d' "El Mundo. Edición Cataluña".

LA VANGUARDIA

La Vanguardia és un diari català publicat a Barcelona. Va ser fundat el 1881 i és editat pel grup Godó. Inicialment volia ser un mitjà d'expressió del Partit Liberal, però amb el temps es va definir com un diari modern, independent i plural. El dirigeix Màrius Torres. Té una tirada de 233.229.

Compta amb la col.laboració de firmes conegudes i de prestigi i manté una línia editorial respectuosa amb el poder polític i tendeix a donar importància a notícies d'impacte i properes a la quotidianitat social i urbana. Podríem resumir la seva ideologia com a catalanista i liberal.

Des del 2011 s'edita en dos idiomes, català i castellà. És el diari català més venut a l' Estat Espanyol,

Per l'anàlisi de les portades i els editorials hem hagut de treballar amb la versió castellana. L'hemeroteca de la Biblioteca Nacional de Catalunya ens ha proporcionat la

versió castellana per la dificultat d'obtenir la catalana. Així, els titulars de la portada i dels editorials són en llengua espanyola.

L'edició digital la trobem a lavanguardia.com

DIARI ARA

L'Ara és un diari en català que s'edita a Barcelona. Va néixer el 28 de novembre del 2010 i es ven al conjunt dels Països Catalans i Andorra. El principal impulsor del diari és Cultura 03, propietari d' editorials en llengua catalana. El seu director és Carles Capdevila. Té una tirada de 50.000 exemplars.

Es defineix com a catalanista, sense una ideologia política concreta, però se l'associa el independentisme català. Al principi, se'l va vincular a Convergència i Unió, però amb el temps s'ha demostrat que no es posiciona amb cap partit. És un diari modern que utilitza molts recursos gràfics per fer-lo més atractiu. Utilitza portades creatives i busca, sobretot, una informació visual i directa al lector.

El naixement del diari Ara va contribuir a la versió en català de la Vanguardia,

Podem llegir l'edició digital en ara.cat

4 LA PREMSA I LES SEVES SECCIONS

4.1 DEFINICIÓ PORTADA I CONTRAPORTADA

La portada és l'aparador del diari i està dissenyada per la seva direcció. Cada publicació formula la seva portada d'acord amb la seva pròpia ideologia. És a dir, el lector ha de ser capaç d'intuir la doctrina del diari llegint els seus titulars. És aquí on apareixen les notícies més destacades i importants de la premsa.

Segons H. Evans la portada “ Establece la identidad, el carácter y la frescura que puede tener un periódico, segun su título, su presentación y su contenido induce al público a comprarlo, abrirlo y leerlo”². Així, doncs, sí analitzem amb profunditat la portada (contingut, disseny, titulars...) podem deduir l'editorial del diari i la seva visió particular del fets polítics, socials i econòmics.

La caràtula dels diaris compleix una doble funció: captar l'atenció d'un possible comprador amb un contingut cridaner a la vista i alhora resumir de manera explícita i breu l'actualitat.

Podem observar unes característiques comunes a totes les portades:

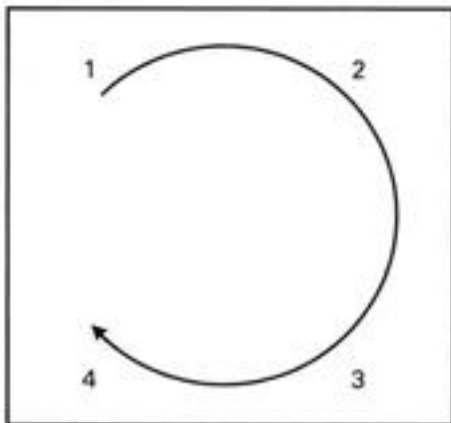
- 1- Són asimètriques.
- 2- Com més espai ocupi una notícia més importància té.
- 3- La ubicació de la notícia dona més o menys protagonista a una notícia. Els espais superiors i centrals són llegits abans que els inferiors o laterals.
- 4- La imatge reforça la informació més destacada.
- 5- Són plurals, normalment la portada es dedica a una varietat temàtica. En excepcions la portada és dedica el 100% a una notícia.
- 6- Apareix informació de diferents àmbits territorials.

² www.ite.educacion.es/modulo_1

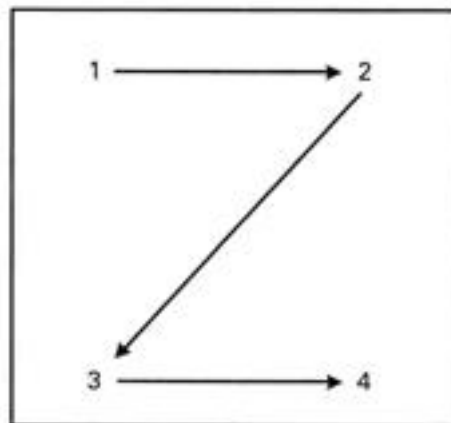
De tots aquests punts són especialment rellevants el segon i el tercer perquè segons la superfície i ubicació podem saber si la notícia és principal, important o secundària. És important si està situada a l'angle superior esquerra perquè és la més visible. Hi ha dues teories que esmenten el recorregut visual que du a terme el lector.

- Lectura circular- Aquesta teoria defensa que la lectura és circular, comença en el quadrant superior esquerra i acaba en el quadrant inferior dret.
- Lectura en Z- La vista va de esquerra a dreta en la part superior i es repeteix el mateix sentit però en la part inferior. Segons aquesta teoria, el diari divideix en dos meitats horitzontal i dos verticals. Per tant, la part superior és més important. La vista segueix la lletra Z

L'angle superior esquerra és el més important en les dues teories i s'anomena regió òptica primària. Ambdues teories coincideixen que la part superior dreta és la segona més important., i en aquests espai se situen les notícies importants. En el que no coincideixen és en la importància de la part inferior.

Lectura "circular" o "envolvente".
El recorrido visual se hace en el mismo sentido que las agujas del reloj

Lectura en "zeta". La página se divide en dos mitades y se comienza a leer en cada una de ellas por la izquierda (1 y 3)

En la portada d'un diari, distribuïts de manera diferent, hi trobem els següents elements:

- 1- **Capçalera**
- 2- **Titular**
- 3- **Notícia reina i una fotografia** de grans dimensions que pot o no estar relacionada amb la notícia principal

- 4- **Dues o tres notícies importants** alguna amb fotografia
- 5- **Sumari**
- 6- **Publicitat** a la part inferior.

A continuació explicarem amb detall cadascuna de les parts d'un diari

⇒ La **capçalera** engloba:

- Títol o nom del diari.
- Logotip: dibuix o ideograma que l'identifica.
- Lema: paraula o frase que caracteritza o defineix la línia ideològica del diari
- Els crèdits: espai de la capçalera destinat els dades de l'empresa editorial o del propi diari. En els diaris espanyols no hi solen aparèixer.
- Dia de l'exemplar.
- Els anys de publicació del diari (escrit amb números romans).
- El número de l'exemplar i el preu
- Índex (a vegades)

⇒ **Titular**. El títol de qualsevol notícia ha de respectar, tant com sigui possible, els següents requisits, tal com assenyala ENRIQUE BULLIDO³

- Ha de ser breu. El titular perfecte ha de tenir 6/10 paraules. Els ultracurts (2 paraules) són per casos concrets.
- Ha de resumir clarament la notícia.
- Ha de ser inequívoc i concret. No pot generar dubtes. Cal un titular directe
- Ha de ser assequible per a tots els lectors, sobretot si la informació és econòmica, jurídica...
- Ha de ser correcte gramaticalment i sintàcticament.
- És preferible usar el verb en temps present.
- Millor utilitzar una afirmació que no una negació o interrogació.
- El titular no ha d'estar sotmès als avanttítols i els subtítols.
- Ha de ser atractiu i cridar l'atenció del lector però cal que informi.

³ [enriquebullido.com>nueve-caracteristicas-de-un-buen-titular/](http://enriquebullido.com/nueve-caracteristicas-de-un-buen-titular/)12 de setembre 2014

El títol pot anar precedit per un avanttítol i el segueix un subtítol que tenen la funció de situar el text i completar la informació. A continuació, el lector llegeix l'entrada o lead, on es recull de forma sintètica les dades més rellevants de la notícia, dades que han de contestar les 6 preguntes essencials QUI és l'afectat o interessat? QUÈ ha succeït? QUAN ha succeït? ON ha succeït? COM ha succeït? PER QUÈ ha succeït?. Hi ha mitjans escrits que destaquen l'entrada de forma tipogràfica.

⇒ La **notícia principal o reina** se situa a la part superior esquerra ja que és la regió òptica primària. Sol ocupar entre dos i cinc columnes i va acompanyada de fotografia i o gràfics. El seu contingut és ampliat a l'interior del diari. Pot presentar dues variants.

- De trucada. El text de la primera pàgina resumeix la informació que es completa en pàgines interiors.
- D'arrancada. El text no és un resum, si no el començament de la informació, la qual continua en l'interior.

⇒ No només hi ha una notícia reina a la portada, acostumen a haver-hi altres notícies importants que no solen ser més de tres i normalment se situen a la part inferior. L'espai que ocupen depèn del criteri de la publicació. Algunes d'aquestes notícies poden anar acompanyada d'una fotografia.

⇒ La fotografia té cada vegada més importància, avui en dia és imprescindible. La fotografia acompanya a la notícia reina i a vegades a la notícia important. Té un peu de foto que ajuda a entendre el context de la imatge.

⇒ El sumari recull una síntesis d'alguna informació i articles que el lector trobarà a l'interior del diari. Alguns diaris substitueixen el sumari per un índex de les seccions. Acostuma a situar-se a la columna d'entrada o a la columna de sortida. Alguns diaris canvien el sumari per varies notícies breus.

⇒ La publicitat se situa a la part inferior. En l'actualitat és estrany que algun diari no utilitzi un espai dedicat a la publicitat.

Les notícies que apareixen en la portada es poden distribuir de dues maneres: o bé, se segueix el model de piràmide invertida- s'organitzen les idees per ordre d'importància – o bé el de piràmide invertida temàticament – s'organitzen les idees per ordre d'importància però es té en compte la relació temàtica i és possible que una tercera idea lligada pel contingut a la primera, ocupi el segon lloc - .

La capçalera i la informació de la portada es complementen mitjançant elements tipogràfics i de disseny: mides diferents de lletres, utilització dels colors i de línies que van emmarcant la notícia (corondell: línia fina vertical; corondell cec: línia més gruixuda vertical; pleca: línia fina horitzontal; filet: línia negra horitzontal més gruixuda que la fleca...).

Cada diari utilitza un disseny diferent. Segons el professor Martín Aguado⁴ hi ha tres models

- Portada de sumari. Presenta un resum el més complet possible. El seu disseny és horitzontal. Comporta una lectura ràpida i objectiva, aconseguir una idea general dels esdeveniments.
- Portada de trucada. Reclama l'atenció del lector amb una sola notícia i una imatge de grans dimensions, acostuma a pecar de parcialitat.
- Portades mixtes. És una barreja dels dos dissenys. Hi ha una notícia principal, completada amb una fotografia i acompanyada d'altres notícies importants.
-

Sigui quin sigui el disseny que la direcció del diari esculli és imprescindible no "atabalar" al lector: pocs colors, varietat de mida de lletra degradada, línies que emmarquin i jerarquitzin les notícies, poques imatges i espais en blanc que afavoreixin una lectura simple, fragmentada i clara.

⁴MARTIN AGUADO, Jose Antoni. Proyecto y diseño de un diario SL Ciencia 3. Distribució 1992

S'ha comprovat que quan un lector de premsa agafa el diari, fulleja dues pàgines: la portada i la contraportada, amb la qual s'acaba el diari.

L'objectiu de la contraportada és informar, opinar i/o interpretar. Hi podem trobar un reportatge, una entrevista o una columna i es caracteritza perquè està escrita de manera humorística i irònica.

Respecte el seu contingut, moltes vegades, la contraportada recull informació social o parla de "temes roses" "propers a la revista del cor".

Alguns diaris dediquen la contraportada a la publicitat

Acabem l'estudi analític de la portada, reproduint la primera pàgina de La Vanguardia del dia 9 de novembre del 2014. Hem assenyalat les parts de què consta la portada-capçalera, títol, subtítol, entrada, notícia principal, notícies importants, publicitat-explicades anteriorment per tal de facilitar-ne la seva comprensió.

Dia

Dades tècniques (preu i numero d'exemplars)

LUNES, 10 DE NOVIEMBRE DE 2014

www.lavanguardia.com Número 47817 1,30 euros

LA VANGUARDIA

FUNDADA EN 1881 POR DON CARLOS Y DON BARTOLOMÉ GODÓ

Nom

Capçalera

El 9-N masivo reclama una salida política

Títol

Editorial

► Más de 2,2 millones de catalanes, según el Govern, votan en un clima de civismo
 ► El sí a la independencia llega a 1,6 millones de votos y el resto de opciones roza los 400.000

EDITORIAL
Acabar con el inmovilismo
 Más de dos millones de personas mayores de 16 años tomaron parte ayer en el proceso de participación ciudadana del 9 de noviembre, organizado tras la suspensión cautelar por parte del Tribunal Constitucional de la consulta oficialmente convocada por el presidente de la Generalitat el pasado 27 de septiembre. / SIGUE EN LA PÁGINA 30

► Mas cree que se ha dado "un paso de gigante" para lograr el referéndum legal y definitivo
 ► El Gobierno del PP dice que es un "acto de propaganda" y que el fiscal sigue investigando

Subtítols

Largas colas para votar

El instituto La Salle de Gracia, en Barcelona, registró ayer largas colas para votar en el proceso participativo organizado por el Govern con la ayuda de voluntarios sobre el futuro político de Catalunya. En el Principat se pudo votar en 1.517 dependencias.
POLÍTICA 10 A 29

Fotografia

Filet

Márquez & Márquez
 Los hermanos Márquez posan tras su éxito en Cheste
 Alex gana en Moto3 y Marc bate el récord de victorias
DEPORTES 57 Y 58

Notícia important

EL BUS METROPOLITÀ, AL MINUT
 AMB temps arriben a la p
 autobusos m
 Descarga't
 sabrás quan
 a tots els
 polittans:
 • 20 MUNIC
 • TOTES
 • SERVEI
 OCTURN
 Metropolità

Publicitat

Imputado el chófer del autocar accidentado en Murcia con 14 muertos
 El vehículo, que regresaba de un acto religioso en Madrid, pudo haber superado la velocidad permitida
 El accidente de autocar que causó la noche del sábado la muerte de 14 personas en un terraplén de Cieza (Murcia) pudo deberse a un exceso de velocidad. Por ello, el conductor, que resultó herido leve, fue ayer imputado por los presuntos delitos de homicidio, lesiones y conducción imprudente. **SOCIEDAD 40 Y 41**

Notícia important

Entradeta

4.2 FOTOGRAFIA

En primer lloc volia justificar el motiu d'aquest apartat anomenat "fotografia". Actualment és inconcebible la premsa sense imatges periodístiques perquè informen,

complementen, interpreten un succés, un personatge , una situació quotidiana, un moment històric. Però no sempre ha estat així. El 1842 el diari "The Illustrated London News" va publicar per primera vegada un text acompanyat d'una fotografia. Des d'aleshores ençà, el periodisme ha integrat la imatge com mitjà objectiu i representatiu d'un fet.

A més a més, en la part pràctica del meu treball analitzo i comparo les portades dels diaris *La Razón*, *El Mundo*, *La Vanguardia* i *l'Ara*. I no puc elaborar una bona anàlisi comparativa si no tinc en compte la imatge que acompanya el text narratiu.

Seguint les doctrines de Javier Mayoral⁵, les fotografies periodístiques poden desenvolupar les següents funcions:

- Il·lustrar. La fotografia no afegeix informació política però permet al lector situar la notícia en el seu àmbit temàtic corresponent. Per exemple, una fotografia d'Artur Mas l'associem, instintivament, amb la política.
- Informar. Les imatges complementen la informació del text periodístic. Solen anar acompanyades d'un peu de pàgina- text molt breu situat sota la imatge- que serveix per especificar quin són els personatges que apareixen a la fotografia, el lloc i data on han succeït els esdeveniments...
- Suggestir. El periodista busca imatges que tinguin un valor simbòlic o metafòric. Interpreta la realitat amb un llenguatge no verbal. Aquests tipus de fotografia tenen un risc que no sempre es té en compte: el lector no sempre entén el significat metafòric de la imatge

⁵ MAYORAL, Javier. Redacción periodística Medios, genero y formato. Editorial Síntesi

- Enjudiciar. Les imatges caricaturitzen o ridiculitzen un personatge, un esdeveniment, un moment històric.

- Expressar. A través d'una fotografia es transmeten sentiments i emocions personals. Aquestes imatges apel·len a la sensibilitat del receptor, esperen generar un identificació afectiva i moral entre el lector i el diari.
- Representació artística. L'objectiu principal és crear bellesa a partir d'una fotografia que té valor per si sola.

El primer i el segon tipus de fotografia tenen com a objectiu informar periodísticament. El poder suggeridor d'una imatge va associat a la interpretació. I quan la imatge emet un judici de valor, expressa emocions o és art, el periodista ens dóna la seva opinió. És a dir, el lector només pot obtenir informació objectiva si la fotografia il·lustra o informa.

La fotografia pot arribar a tenir tanta importància que esdevé foto-notícia.

Aquí el text i la notícia es canvien els papers: la fotografia guanya importància mentre que el text en perd. El pes informatiu recau sobre la imatge i el text és complementari: serveix per explicitar els noms dels personatges, el lloc on ha succeït l'esdeveniment.. El periodista és conscient que la fotografia per ella mateixa ja aporta suficient informació, i per això, el text- si n'hi ha- és molt breu i concís. A vegades, només acompanya la imatge una frase nominal pura, sense verb.

Un diari que utilitza molt la foto-notícia és *l'Ara*. Les seves portades de les manifestacions de la Diada, per exemple, solen ocupar una pàgina sencera amb un text molt reduït, i fins i tot, a vegades, la fotografia pot continuar a la contraportada.

En els diaris no només apareixen fotografies sinó que també trobem infografies. Consisteix en la combinació de textos i elements icònics(gràfics o taules). Són molt útils per aclarir el lector el què i el com d'una notícia.

Hem analitzat infografies en les portades de les eleccions del 27 de setembre del 2015. El repartiment d'escons i vots estava representat mitjançant la representació gràfica del Parlament.

La infografia i l'ús de la fotografia com a eina informativa o interpretativa són instruments no verbals que permeten al lector complementar i valorar la informació obtinguda mitjançant la notícia escrita.

Reproduïm la portada de *La Razón* de 28 de setembre del 2015 per comentar-ne la fotografia.

Aquesta fotografia d'Artur Mas no és informativa, és interpretativa. El lector de *La Razón* intueix, guiats per l'entradeta del peu de foto- El mal trago de Artur Mas- que malgrat que el President veu xampany com a símbol de victòria, no ho ha d'interpretar així. Junts pel Sí ha guanyat les eleccions però no per majoria absoluta, la qual cosa dificulta l'avançament del procés independentista. És una victòria amarga, on la metàfora de la celebració amb cava ha perdut el significat original. El fotògraf del diari ha reproduït la imatge i ha capgirat el seu sentit primitiu.

4.3 CONCEPTES I TRASCENDÈNCIES DELS EDITORIALS

Un editorial és el text periodístic principal d'un diari. Són comentaris o opinions escrits per la directiva del diari i no van signats. Parlen sobre fets molt importats o transcendents de l'actualitat. Ocupen un lloc preferent, sovint a la secció d'opinió, i clarament són textos claus per poder conèixer la línia ideològica d'un diari, ja que pel fet de donar una opinió sobre un tema, es posicionen. Per aquest motiu els editorials són columnes subjectives que parteixen d'una pretesa anàlisi objectiva de dades i arguments per interpretar, a la seva manera, la realitat.

Els editorials són útils per poder contextualitzar i analitzar la resta d'informació que apareix al diari.

L'article editorial és el resultat d'un treball en grup de persones especialitzades, l'opinió de les quals concorda amb la línia ideològica del diari. Els diaris acostumen a tenir un consell editorial encarregat de debatre, perfilar i decidir quina és l'opinió que ha de defensar el diari envers la notícia que publicarà el diari. Per redactar un editorial, els periodistes han de conèixer perfectament el tema del qual han d'escriure, per evitar les incoherències, les contradiccions i la falta d'argumentació. Si el text periodístic no fos cohesionat, el prestigi del diari minvaria.

L'editorial també pot ésser escrit per periodistes no professionals o col·laboradors que coincideixen amb la línia ideològica del diari. *La Razón* compta amb col·laboradors com Alfonso Ussía, César Vidal, Carmen Gurruchaga o Carlos Rodríguez Brau. *El Mundo* rep els escrits de Federico Jiménez Losantos, Fernando Sánchez-Dragó, Antonio Gala. Els articulistes de *La Vanguardia* més coneguts són Pilar Rahola, Víctor Amela, Quim Monzó. I en les pàgines de *l'Ara* opinen E. Giménez-Salinas, Xavier Marcé, Maiol Roger i Antoni Bassas.

La característica principal de l'article és la formalitat. Per aconseguir-ho és necessari que el text es presenti amb dignitat i serietat lingüística: no poden haver-hi tocs humorístics. Anomenem altres trets de l'editorial: ha de ser concís, clar, breu, directe, no es pot utilitzar la primera persona del singular i el registre lingüístic usat ha de ser culte però entenedor per al lector.

L'estructura de la columna d'opinió més usual és la següent: en primer lloc es presenten els fets de l'actualitat, en segon lloc se'n fa una anàlisi i s'elabora un text argumentat i en tercer i últim lloc s'escriu una conclusió que corrobora o desmenteix la tesi inicial. Aquests arguments poden ser poc rigorosos i fins i tot poden aparèixer dades no verificades i imatges manipulades. Si l'editorial segueix l'estructura interna explicada anteriorment, s'anomena explicatiu o analític. També es publiquen textos expositius on el periodista explica els fets d'actualitat sense opinar de manera evident. Podríem dir que bàsicament informen. I per últim, el diari pot autoritzar la publicació d'editorials polèmiques on el redactor ni informa, ni interpreta si no que critica.

Sigui quin sigui el tipus d'editorial publicat, la seva finalitat és persuadir, convèncer al lector que l'opinió del diari coincideix amb la realitat. La direcció emet uns judicis de valor que són compartits per les persones que llegeixen l'article.

Per acabar aquest apartat de l'editorial recollim les paraules de Martin Vivaldi⁶ "es un artículo periodístico, normalmente sin firma que explica, valora e interpreta un hecho noticioso de especial trascendencia, según una convicción de orden superior representativa de la postura ideológica del Periódico".

Malgrat que la premsa reserva els editorials per opinar sobre temes d'actualitat importants, es publiquen altres textos periodístics més lleugers i menys profunds dedicats a esdeveniments actuals poc transcendents. Aquests textos s'anomenen Sols periodístics. Són anònims i coincideixen amb la ideologia del diari, com els editorials. Les seves característiques són: molt breus, jutgen i suggereixen sense argumentar, el registre de la llengua és estàndard, usen metàfores, jocs de paraules, ironies. És fàcil de llegir, àgil, amè i els temes escollits solen ser d'interès general per tota la societat (no tracten de política ni d'economia com succeeix en els editorials). En certa manera, els solts periodístics mantenen semblances amb "les cartes al director", textos molt breus, firmats pels lectors que opinen, informen, protesten o proposen.

⁶ Martin Vivaldi, Gonzalo. Género periodístico: reportaje, crónica, artículo. Paraninfo. Madrid, 1973

5 DEFINICIÓ DE SOBIRANISME

5.1 SOBIRANISME

El sobiranisme és un moviment polític que reclama la capacitat plena de decisió democràtica d'un poble sense sotmetre's a cap altre poder. En el cas de Catalunya aquests concepte gira el voltant del dret a decidir. Una definició adequada per aquest terme, en relació a Catalunya, pot ser: "projecte polític impulsat per la ciutadania i diversos partits polítics que pren rellevància mediàtica a partir de l'any 2006. Té com objectiu que el territori administratiu conegut com Catalunya pugui determinar el seu estatut polític de manera autònoma en relació amb Espanya, estat el qual pertany actualment"¹. El dret a decidir és absolutament democràtic: implica reclamar el fet de participar en una decisió sense restriccions i no parlem només del concepte independència.

5.2 SOBIRANISME I INDEPENDÈNCIA

Es pot confondre sobiranisme amb independència?

Segons Vicenç Navarro⁷, "algunes opcions polítiques assumeixen que sobiranisme i independència són dos conceptes idèntics, quan en realitat no ho són. Una nació és sobirana quan té la capacitat de decidir sobre el seu present i futur. És el que s'anomenava abans dret d'autodeterminació i que ara es denomina dret a decidir en el cas català sobre la relació desitjada entre Catalunya i Espanya. Dret a decidir implica, per definició, dret a escollir entre diverses alternatives, unes de les quals, és la independència de Catalunya. Tot independentista és sobirà, però no tot sobirà és independentista".

⁷ NAVARRO, Vicenç. Sobiranisme no és independentisme. Ara.cat. Barcelona, 25/08/2015

La gran majoria , és a dir de la població de Catalunya (80%) és sobiranista, és a dir vol tenir el dret a decidir; i no obstant això, l'independentisme no és majoria (només un 42,9% es declara independentista)

Segons aquest articulista el govern estatal identifica ambdós termes de manera interessada perquè oculta darrere la independència el desig d'un part important de gent que essent catalana i espanyola vol decidir el seu futur. I així, es nega tant el dret a decidir com a la independència.

Resumint, el sobiranisme /dret a decidir seria el primer pas per poder aconseguir la independència.

5.3 CONTEXT HISTÒRIC DEL PROCÉS SOBIRANISTA. MANIFESTACIONS

En aquest apartat explicaré les manifestacions que configuren l'inici i el desenvolupament del procés sobiranista. Les ordeno cronològicament i en faig una breu descripció: localització, entitat que l'organitza, nombre de manifestants, lema i objectiu. Les concentracions que formen part de la meua part pràctica, les analitzaré de manera més extensa.

És curiós observar com a mesura que van avançant els anys, l'objectiu de les manifestacions va perfilant-se cap a la independència: 2006 i 2010 parlem únicament del dret a decidir. A partir de 11 de setembre del 2011 els missatges ja són clarament independentistes. ANC organitza les primeres manifestacions i Òmnium Cultural s'hi afegeix l'any 2014.

5.3.1 Manifestació 18/02/2006

Gran Via de les Corts Catalanes. Convocada per la Plataforma el dret a decidir. Va rebre el suport d'ERC. CIU i PSC van creure que no era el moment de mobilitzacions ciutadanes. El nombre de manifestants fou 125.000 persones. El lema de la manifestació "Som una nació i tenim dret a decidir" i l'objectiu era reclamar el dret a decidir

5.3.2 Manifestació 10/07/2010

Passeig de Gràcia. Manifestació recolzada pels partits polítics (menys PP i Ciutadans), sindicats i 1.600 entitats socials, amb el lema “Som una nació. Nosaltres decidim”. Hi van participar 1,1 milions de persones. Fou una concentració convocada per protestar contra la sentència d'inconstitucionalitat emesa pel Tribunal Constitucional, el qual retallava el nou Estatut de Catalunya aprovat pel Parlament al 2006. Es negava la possibilitat de Catalunya de definir-se com a nació. L'objectiu principal era la independència i el dret a decidir.

Aquesta concentració es pot considerar la llavor de les posteriors manifestacions dels onzes de setembre.

5.3.3 Manifestació 11/09/2011

Plaça Urquinaona. Convocada per la ANC. Es van manifestar 50.000 persones. El lema era “Som una nació. Volem Estat propi” i l'objectiu era reclamar la independència de Catalunya.

5.3.4 Manifestació 11/09/2012

Es va dur a terme a Passeig de Gràcia/ Carrer Diputació. Va ser organitzada per l'ANC. Hi van participar 1,1 milions de persones. El seu lema era “Catalunya, nou Estat d'Europa” i el seu objectiu, com les anteriors manifestacions era reclamar la independència de Catalunya.

5.3.5 Manifestació 11/09/2013

Cadena humana de 400 quilòmetres que seguia el traçat de l'Antigua Via Augusta (des de Le Phertus fins a Vinaroz) Va ser organitzada per l'ANC, van assistir 1,6 milions de persones. El seu lema era “Via Catalana per la independència” amb l'objectiu d'aconseguir la independència de Catalunya.

5.3.6 Manifestació 11/09/2014

La gran “V”, de la Diagonal fins la Gran Via de les Corts Catalanes. L’ANC i Òmnium Cultural van ser les encarregades de dirigir la manifestació amb la participació de 1,8 milions de persones. El lema, “Ara és l’hora” i l’objectiu, la independència de Catalunya.

Per primera vegada dues de les entitats socials més importants del país uneixen esforços per organitzar aquesta manifestació del 2014 coneguda com la “V “inicials de via, voluntat, votar i de victòria. Es va incloure el mot votar perquè dos mesos més tard es va celebrar la votació popular del 9-N.

La manifestació va començar a les 17:14 (recordant el 1714, com sempre) i els manifestants dividits en trams, varen omplir les avingudes de Gran Via de les Corts Catalanes i la Diagonal , formant una V, el vèrtex de la qual era la Plaça de les Glòries. Cada persona, a l’hora d’inscriure’s, ja tenia assignat un tram i calia que no es mogués del seu lloc per aconseguir dibuixar aquesta V. Tots els manifestants estaven distribuïts de tal manera que amb les seves samarretes grogues i vermelles dibuixaven la senyera catalana al llarg dels 11 quilòmetres de recorregut. Al llarg de la Diada es varen sentir els himne “ara és l’hora” (una versió de l’himne independentista bàltic), “ el cant del segadors” i “ el cant de la senyera”. Un dels moments més emotius va ser quan un jove, que el 9-N feia 16 anys, va dipositar un vot simbòlic en una urna situada a les Glories.

La Diada del 2014 va coincidir amb la commemoració del tricentenari de la caiguda de Barcelona en la guerra de successió, la qual cosa va comportar la pèrdua de moltes llibertats , llibertats que encara no s’han recuperat.

La Diada va tenir un caràcter polític i l’ANC va instar als ajuntaments de cada municipi de Catalunya que donessin suport a la consulta i cedissin espais, urnes i serveis municipals per celebrar la consulta. També es va dur a terme la recollida de vots de la campanya *Dret de petició* “signa un vot per la independència” que es va entregar al Parlament de Catalunya el 14 de setembre.

Reproduïxo les paraules de Carme Forcadell “l’onze de setembre del 2012, vam demostrar que érem molt, el 2013 que estàvem preparats i el 2014 ho farem.

Nosaltres decidirem perquè contra la voluntat democràtica i pacífica d'un poble no hi ha res a fer"².

Mas en el moment de fer el seu discurs de cloenda va declarar “ em sento profundament orgullós de ser president d'aquests país”

5.3.7 Manifestació 11/09/2015

Manifestació duta a terme a l'Avinguda Meridiana, convocada per l'ANC i Òmnium Cultural. Hi van participar 1.400.000 ciutadans. El lema era “Via Lliure cap a al República catalana” amb l'objectiu de reclamar la independència de Catalunya.

Com sempre la manifestació va començar a les 17:14 i com l'any anterior, la gent estava distribuïda en trams, concretament 135, com els escons del Parlament de Catalunya. Cada tram tenia un color determinat, groc, vermell, lila, marró, morat, taronja.. i cadascuna de les persones inscrites portava a la mà una cartolina en forma de punter/ fletxa del color que li corresponia. Aquests punter, simbòlicament, indicava el camí a seguir pel poble de Catalunya cap a la seva independència. Un gran punter, mogut per molts voluntaris, va començar circular fins arribar el parc de la Ciutadella, seu del Parlament. Durant la manifestació es varen aixecar molts castells, es van sentir cançons de Lluís Llach, Gemma Humet.... La manifestació va despertar l'interès dels mitjans de comunicació internacionals: BBC, la cadena pública francesa, Euro News... i va ser tema de portades com Wall Street Journal, Le Monde, The Guardian.... Les televisions catalanes van oferir una programació especial amb connexions en directe i imatges aèries del recorregut (programació habitual en totes les anteriors Diades).

Igual que la manifestació del 2014, la del 2015 va tenir un caràcter marcadament polític: el 27 de setembre se celebraven les eleccions plebiscitàries del Parlament de Catalunya. Per evitar convertir la Diada en el primer acte electoral, Artur Mas no va anar a la manifestació però va felicitar als catalans per la seva tenacitat, il·lusió i capacitat de mobilització. Va acabar el seu discurs amb “al carrer s'influeix, però en les urnes es decideix”.

5.4 CONTEXT HISTÒRIC DEL PROCÉS SOBIRANISTA. PROCÉS PARTICIPATIU I ELECCIONS

5.4.1 9-N. 9 de novembre de 2014

El dia 9 de novembre de 2014 el Govern de Catalunya va posar les urnes perquè els catalans, en votació popular, poguessin decidir si volien ésser un país independent o continuar formant part de l'Estat espanyol.

L'anunci de la convocatòria d'aquestes votacions la va realitzar Artur Mas, el 14 d'octubre de 2014 davant la negativa del Govern espanyol de permetre un referèndum sobre la independència de Catalunya. Es va substituir l'anomenat referèndum per una consulta popular que també va ser impugnada i suspesa pel tribunal Constitucional per considerar-la inconstitucional. Per superar aquest nou entrebanc, la Generalitat, va reemplaçar el terme consulta per un nou concepte: procés de participació ciutadana. La convocatòria de la consulta era el principal acord del "Pacte de Llibertat", signat el desembre del 2012 després de les eleccions al Parlament. La pregunta es va anunciar el 12 de desembre del 2013 amb el suport de ERC, CIU, PSC, ICV-EUiA i la CUP. També van recolzar el procés participatiu la majoria d'ajuntaments, consells comarcals, diputacions...i les entitats socials ANC i Òmnium Cultural.

Varen ésser els voluntaris – ciutadans anònims, directors d'escoles, ajuntaments...- els que varen possibilitar la celebració de la consulta perquè el Govern no podia cobrir logísticament aquestes eleccions si no volia que Espanya anul·lés per il·legal el procés participatiu.

La consulta es basava en una pregunta amb dos apartats. El primer apartat deia "Vols que Catalunya esdevingui un Estat?" i l'altre apartat deia: "En cas afirmatiu, vols que aquests Estat sigui independent.

El resultat van ser: Sí-Sí (80,91%) Sí-No (10,02%), Sí- En blanc (0,97%), No (4,49%), en blanc (0,56%) i altres (3,05%). Amb aquests resultats podem afirmar que els partidaris del Sí-Sí van guanyar indiscutiblement les votacions. La resposta Sí-No, cal interpretar-la com el desig d'aconseguir un estat federal.

En el 9-N estaven cridats a participar 5,4 milions de persones, cal comptar que en aquestes eleccions podien votar persones majors de 16. Segons dades de la Generalitat van participar 2.300.000 milions de persones, que representen un 42,59% de la població.

És difícil imaginar l'existència d'aquest 9-N sense les grans mobilitzacions ciutadanes de 2010 i tots els onzes de setembre (2011-2015).

La plataforma "Ara és l'hora" (que agrupa representants d'Òmnium Cultural, l'ANC i Ajuntaments per la independència- A.M.I.-) defineix el 9-N com "el primer acte de sobirania del poble català d'ençà de l'inici de l'actual procés d'independència".

5.4.2 27-S. 27 de setembre del 2015

El 14 de gener del 2015 Artur Mas convoca eleccions al Parlament com a resposta a la negativa del Govern Espanyol a permetre un referèndum per decidir el futur del país. Són la conseqüència del procés participatiu del 9-N. Pels partits independentistes són unes eleccions plebiscitàries sobre la independència de Catalunya. De fet Artur Mas les va definir com "la consulta definitiva". La resta de partits polítics les van considerar com unes eleccions autonòmiques. Espanya també va negar aquest caràcter transcendental de les eleccions.

Els partits més importants i per tant més votats i amb més representació van ser: Junts pel Sí (JxSí), Partits del Socialistes de Catalunya (PSC), Partit Popular (PP), Catalunya Sí que es pot (CSQEP), Unió democràtica de Catalunya (UNIÓ.CAT), Ciutadans (C's) i Candidatura d'Unitat Popular (CUP). Aquests són el partits més importants, l'únic que no va aconseguir cap representació va ser UNIÓ, però també hi ha altre partits menys importants com PACMA o RECORTES CERO- ELS VERDS.

El primer acte de la campanya electoral es pot considerar la Diada del 11/09/2015, on es va fer la Via Lliure (manifestació a la meridiana. Aquests inici de campanya va ser molt criticat pel partits no independentistes).

Va ser una campanya marcada per les veus internacionals i espanyoles que alertaven del perill que Catalunya fos independent. Els mateixos independentistes varen dir que els feien "la campanya de la por".

Un fet destacable va ser l'error de Rajoy en una entrevista que li van fer a la cadena SER que no va saber argumentar perquè els catalans deixarien de ser ciutadans espanyols i europeus en cas de la independència de Catalunya.

El final de campanya va ser a l'Avinguda Maria Cristina de Barcelona amb una assistència de 700.000 persones per donar suport a JxSí.

Durant la campanya hi van aparèixer diversos temes, els més importants eren relacionats amb la independència de Catalunya. Un tema principal era si una Catalunya independent estaria dins la UE. JxSí deia que sí, igual que la CUP però en el seu cas no volien formar-hi part. Els partits unionistes creien que quedarien exclosos de la UE. La UE va donar diverses respostes. Al principi deia que sí, després no i finalment va dir que era un tema espanyol. Un altre tema tractat era la viabilitat econòmica d'una Catalunya independent: els partits independentistes esmentaven que era viable però el unionistes ho negaven amb l'ajuda del bancs. Un altre tema era la nacionalitat dels catalans en cas de ser independents, ja que podien ser catalans espanyols i europeus. I finalment l'únic tema important que no estava relacionat amb la independència era la corrupció.

Els resultats de les eleccions van ser: JxSí 62 escons, la CUP 10. Aquests dos partits estaven a favor de la independència i, entre els dos, obtenien 72 escons, majoria absoluta d'escons però no de vots. En canvi per la banda unionista tenia majoria de vots però no d'escons. C's obtindria un augment d'escons, 25, PSC 16, CSQEP 11 i PP 11. Finalment, Unió no va aconseguir representants en el Parlament.

La reacció del Govern espanyol va se la següent. Els partits independentistes no aconseguen la independència perquè un 51% dels catalans van votar en contra dels partits independents.

6 ASSOCIACIONS CIVILS I LA SEVA PARTICIPACIÓ EN EL PROCÉS

6.1 ASSEMBLEA NACIONAL DE CATALUNYA

En lloc de parlar teòricament de l'Assemblea Nacional de Catalunya, i fer-ne un historial, m'ha semblat més adient, tenint en compte el pràcticum, resumir la Declaració de la Conferència Nacional per l'estat propi firmat a Barcelona, el 30 d'abril del 2011, de la qual subratllo les següents idees

- Des de la sentència del Tribunal Constitucional espanyol del 28 de juny de 2010 (sentència que “mutilava” l'Estatut de Catalunya aprovada pel Parlament) l'Estat no dóna suport a Catalunya ni al seu desenvolupament social cultural i econòmic.
- Davant la indiferència i immobilisme d'Espanya, cal iniciar un procés d'independència que ens porti a la constitució d'un estat propi, avalat per la societat civil que es mostra insatisfeta amb el grau d'autonomia catalana.
- La societat catalana és prou madura per començar un procés de desconexió
- La unió fa la força; s'ha d'unir la societat civil i els polítics.
- L'objectiu més important és aconseguir una majoria independent per tal de poder fer un plebiscit i poder aconseguir la independència de Catalunya i dels Països Catalans (País Valencià, Balears i Catalunya Nord).
- Un cop aconseguida la independència, es dissoldrà l'ANC que acompanyarà la societat i els polítics en aquest procés de desconexió.
- Es crearà un Consell Permanent i un Secretariat per vetllat pel compliment del Full de Ruta.

El que ens ha impactat més d'aquesta declaració de l'ANC és l'últim paràgraf “CRIDEM”: TOTS ELS CATALANS, junts, podem “forjar una nació lliure, justa i avançada”.

6.2 ÒMNIUM CULTURAL

Si en les pàgines anteriors he explicat l'Assemblea Nacional de Catalunya, ara em toca parlar de Òmnium Cultural. Ambdues associacions han estat cabdals per engegar el procés de desconexió amb Espanya. Són les entitats civils que han mobilitzat milions de persones en les seves multitudinàries manifestacions, sobretot en les diades dels 11 de Setembre. Sense cap afiliació política han aconseguit fer creure a la societat catalana que el seu futur no el decideix l'Estat si no Catalunya.

Explicaré Òmnium Cultural des dels seus inicis 1961 fins al 2015 enumerant l'any i els esdeveniments més importants succeïts en aquest període de temps.

- 1961- L'11 de juliol del 1961 signaven l'acte de constitució de l'associació. Naixia oficialment Òmnium Cultural
- 1963- Es suspèn les activitats de l'entitat per part del govern franquista
- 1967- "Legalització" d'Òmnium i reobertura del Palau de Dalmau com a seu de l'entitat
- 1968- Inici de la promoció de socis.
- 1969- Festa de Maig, es lliure el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes a Jordi Rubió. També es crea la constitució de la Delegació d'Ensenyament en Català. Es fan exàmens a futurs professors de català.
- 1970- "Cultura en ruta"; bibliobús que recorria les diferents poblacions del Paísos Catalans per vendre llibres i discs en català
- 1974- Exposició "500 anys de llibres en català"
- 1975- Primer acte públic després de la mort de Franco (festa de les lletres catalanes)
- 1979- Activitat divulgativa i de debat sobre temes d'interès nacional
- 1981- Cridada a la Solidaritat a la llegua, cultura i a la nació catalana en un acte multitudinari.
- 1982- Reunió d'Òmnium, Acció Cultura del País Valencià i Obra Cultural Balear.
- 1985- Revista Escola Catalana pren el lloc al Butlletí de la Delegació d'Ensenyament Català.
- 1986- Commemoració dels 25 anys d'Òmnium Cultural

- 1990- Creació de la Federació Llull d'entitat cultural dels Països Catalans
- 1992- Campanya "Acció Olímpica", que va impulsar el "Freedom for Catalonia" amb motiu del Jocs Olímpics a Barcelona.
- 1998- Homenatge a Pompeu Fabra pel 50è aniversari de la seva mort
- 2000- Primera festa de la Llibertat de l'Onze de Setembre
- 2004- Campanya de "Free Catalonia" amb motiu de Fòrum Universal de les cultures. Va aprofitar un acte internacional per mostrar les ganes que tenia la població catalana de decidir el seu futur
- 2005- Inauguració de la seva seu al carrer Diputació. Campanya "Diguem NO a al Constitució Europea"
- 2006- Naixements del programa de cohesió socials "Quedem?"
- 2007- Acte a Barcelona amb el lema de "Nosaltres decidim: dignitat nacional". Es va poder sentir el rebuig als reiterats incompliments de l'Estatut de Catalunya. Òmnium Cultural assumeix l'organització de la festa de Llibertat (11 de Setembre)
- 2008- Canvi de format de la Nit de Santa Llúcia. Per primer cop, l'acte es va dividir en dues parts: el lliurament de premis i el sopar on es van dur a terme en diferents sales
- 2010- Manifestació "Som una nació. Nosaltres decidim"
- 2011- Celebració del 50 anys en un acte a l'Auditori de Barcelona (11 de juliol)
- 2012- Òmnium Cultural presenta el seu full de ruta amb el títol " Tots construïm un nou estat d'Europa"
- 2013- Concert per la Llibertat amb una gran participació. Campanya "Un país normal" amb l'objectiu de normalitzar el dret a decidir.
- 2014- "Catalan want to vote – Human towers for democracy". Internacionalització de la causa catalana amb uns castellers arreu del món. Per un País de tots, decidim escola catalana. Mobilització per defensa el model de l'escola catalana. Via Lliure, mobilització massiva i històrica. Milers de persones dibuixen un V gegant amb la organització de Òmnium Cultural i l'ANC. Neix "Ara és l'hora" votacions pel futur de Catalunya el 9-N
- 2015- Nova campanya "Ara és l'hora" eleccions el parlament amb un caràcter plebiscitari, es va dur a terme el 27-S

6.3 SOCIETAT CIVIL CATALANA

Faig referència a la Societat Civil Catalana per dos motius: en primer lloc, si he parlat d'associacions cíviques que recolzen la independència de Catalunya – ANC, Òmnium Cultural- m'ha semblat adient incloure un apartat dedicat a altres entitats unionistes – Societat Civil Catalana, Impulso Ciudadano-. En segon lloc, la portada de *La Razón* del dia 12 de setembre del 2014 publica com a notícia important, la manifestació organitzada per Societat Civil celebrada a Tarragona. De retruc, en la portada del mateix dia de *El Mundo* també apareixen unes declaracions d'Albert Rivera pronunciades en aquesta concentració tarragonina.

La Societat Civil Catalana és una entitat que defensa el dret que té Catalunya a formar part d'Espanya. Volen una Catalunya dins d'una Espanya unida per sumar esforços. És independent i no està vinculada a cap partit polític. Podem dir que la seva funció és evitar la independència i contrarestar el poder de l'ANC i Òmnium Cultural. Els seus objectius són:

- Promoure, difondre i fomentar la cohesió i la convivència entre els ciutadans de Catalunya i d'aquests amb la resta d'espanyols.
- Promoure, difondre i mantenir la cultura catalana com a part inseparable de la cultura espanyola comú.
- Ajudar i col·laborar amb totes aquelles persones o altres entitats que defensin els punts esmentats anteriorment.

PART PRÀCTICA

7 JUSTIFICACIÓ DE LES DADES SELECCIONADES: ANYS 2014/2015

El plantejament inicial del meu treball de recerca abastava des de la manifestació del juliol de 2010 fins al nomenament del Sr. Puigdemont com a president de la Generalitat. Però una vegada visualitzades les portades i els editorials de tots els quatre diaris al llarg d'aquests períodes de temps, en vaig adonar que era una tasca massa complexa si volia fer-ne un bon estudi i així he escurçat els anys.

He escollit els anys 2014/2015 per diversos motius

- Les manifestacions dels anys 2011-2012-2013 han estat prou analitzades malgrat ser el sobiranisme un projecte polític recent
- Els anys 2014-2015 són els més propers en el temps. He participat en els onze de setembre i he estat conscient de viure un fet històric excepcional.
- Analitzant aquests dos darrers anys he pogut estudiar dos esdeveniments anuals: la manifestació de 11 de setembre i el procés participatiu del 9-N del 2014 i la Diada i les eleccions de setembre de 2015.

Així, he acotat el meu treball pràctic als anys 2014-2015.

8 ANÀLISI DE LES PORTADES DE LA PREMSA CATALANA I ESPANYOLA

8.1 PORTADA DE 12 DE SETEMBRE DE 2014

8.1.1 La Razón. Portada 12/09/2014

Titular: “La ANC empuja a Artur Mas a la desobediència civil con una “V” masiva”

Subtítols:

- La Asamblea Nacional Catalana avisa en la calle de que “no será el tribunal, y menos el TC”, quien decida el futuro de Catalunya
- El presidente de la Generalitat asegura que el Gobierno debe “escuchar el mensaje de la Diada” y que todo está listo para el 9-N

El títol de la portada *La Razón* resumeix de manera clara i concisa què va passar a la Diada: és una jornada de desobediència civil. L'estructura de frase simple subjecte + verb + C.verbal no confon. Sobte que exculpin Artur Mas de la manifestació, sabent com menyspreen al President, i que tota la culpa recaigui sobre l'ANC. Apareix el nom de “desobediència” tant característic de la línia editorial del diari. No podem obviar l'adjectiu “massiu”: l'altíssima participació de ciutadans en la V és indiscutible.

Els dos paràgrafs de subtítols – separats per una minúscula foto de la Diada- expliciten dos conceptes: el futur de Catalunya vindrà marcat pel 9-N i “el Govern espanyol ha d'escollir el missatge de la Diada”. Si analitzem la imatge, veiem que les estelades – banderes separatistes d'esquerra- són quasi invisibles. Subtilment, *La Razón* minimitza la seva transcendència. La primera notícia important – diferenciada de la principal situada a la part superior de la pàgina i escrita en lletres en negreta i de mida superior – fa referència a la família Pujol i lliga corrupció amb sobiranisme. El títol d'aquesta columna, en tinta blanca i de lletra menor, està escrit sota una fotografia del balcó de casa dels Pujol amb les finestres tancades i una senyera allargada, estàtica que

emmarca la façana del pis. Una altra identificació subtil: el molt Honorable s'associa amb Catalunya, la qual al seu torn, s'associa amb perversió econòmica.

Encara trobem una segona notícia important "Cataluña despierta" escrita en negreta: una frase simple que parla de la manifestació de Tarragona convocada per la Societat Civil Catalana. El verb -en present com sol ser habitual en les portades- implica que l'altre país que es manifesta a BCN està adormit i no és conscient dels seus actes. A més a més, com a subtítol i en vermell, el diari es queixa de la poca cobertura que ha donat TV3 a la manifestació constitucional (unionista), només 15 minuts, mentre que ha dedicat 15 hores a la "manifestación separatista". El joc lingüístic permet interpretar al lector que la "V" és anticonstitucional.

Aquesta darrera notícia està il·lustrada amb una imatge: una senyera en moviment, plena de fortalesa i vitalitat, al darrere de la qual llegim una pancarta que diu "Lleida ciutat espanyola". Una altra identificació inconscient; la Catalunya integrada dins Espanya esdevindrà una comunitat viva, progressista.

L'estructura informativa de la portada és com defineix Mayoral, una estructura de piràmide invertida: s'organitzen les notícies jeràrquicament – per ordre d'importància - i temàticament - els textos tenen un fil argumental conductor -. Totes tres resten lligades a la Diada, però si pensem en la dualitat Catalunya/Espanya i la dualitat positiu/negatiu podem intuir que "La ANC empuja a Artur Mas a la desobediència civil con una "V" masiva" forma part de les notícies negatives, segons *La Razón*.

8.1.2 El Mundo. Portada 12/09/2014

Titular: **El independentismo toma la calle: " Señor Mas, pónganos la urnas"**

Subtítols:

- Carme Forcadell, líder de ANC increpa al presidente para que cumpla su promesa de hacer un referéndum el 9-N
- Artur Mas, eufórico, improvisa una respuesta: "Haré todo lo posible por no defraudaros. Estoy comprometido"
- La inmesa mayoría de los cientos de miles de manifestantes de la Diada llevaban banderas ' estelades'

La mateixa estructura informativa de *La Razón* es reproduïx a la portada d'*El Mundo*: la notícia principal – El independentismo toma la calle- està lligada a l'altra notícia important – “Los historiadores tumban los mitos de la Cataluña de 1714”- A la part dreta inferior de la portada un tercer text periodístic parla de la reforma electoral apartada pel PP, deslligant-se temàticament de la Diada.

El titular d'*El Mundo* –frase simple en present, com sempre – ja té connotacions negatives perquè “tomar la calle” suggereix un acte violent, protagonitzat, en aquests cas, per l'independentisme, subjecte actiu d'aquesta acció agressiva. A més a més és el poble qui pren la paraula i exigeix al president “ Senyor Mas pónganos las urnas”. Aquesta notícia reina va acompanyada d'una imatge de la manifestació amb un peu de foto que remarca la presència d'estelades.

Els subtítols complementen la informació, i es torna a insistir en les votacions del 9-N (notícia que es desenvolupa en l'editorial.)

En la notícia important – situada a la franja inferior esquerra – i titulada “Los historiadores tumban los mitos de la Cataluña de 1714” es reproduïxen les paraules de Carmen Iglesias que “arremete contra las fantasías de los nacionalistas” i de García Cárcel “La Guerra de Sucesión no fue entre España y Cataluña”. Ambdós historiadors desvirtuen els esdeveniments històrics del 1714. En positiu, *La Razón* parla de la Manifestació celebrada pels unionistes a Tarragona i es fa ressò del discurs d'Albert Rivera “Junqueras y Mas han partido en dos la sociedad catalana” i de Vargas Llosa “ la soberania no es divisible”.

La portada de *El Mundo* associa les notícies de Catalunya amb la negativitat i les que fan referència a Espanya amb positivitat, seguint les mateixes pautes que estableix *La Razón*.

8.1.3 La Vanguardia. Portada 12/09/2014

Titular: **majúscula.V**

Subtítols:

- Barcelona coge a cientos de miles de personas en la mayor movilización por la consulta
- Mas asegura que el éxito de la manifestación obliga a la unidad y no defraudar

Segons el professor, Martin Aguado, hem de classificar la portada del dia 12/09/14 com a “portada de llamada: reclama la atención e interès del lector mediante una sola noticia. El contenido es escaso y su diseño está formado por un titular de gran tamaño a toda página y enormes fotos o dibujos. Se lee de un vistazo, pero suele pecar de

parcialidad”. Certament, podem dir que *La Vanguardia* ha publicat una fotonotícia: la imatge no complementa el text, si no que el pes informatiu recau sobre la pròpia imatge. Els elements visuals tenen prioritat i els textuals es subordinen al contingut gràfic. Per això, només apareix una frase nominal pura, sense verb, un adjectiu substantivat amb connotacions absolutament positives “majúscula” que vol dir extraordinari, formidable.

Acompanya el text una lletra V, que fa referència a la manifestació en forma de V que es va desplegar entre la Diagonal i la Gran Via (com indica el peu de pàgina). Per tal de ressaltar els dos missatges claus usen dos colors diferents: el blanc i el vermell que tenen prou connotacions: blanc de puresa, innocència i vermell de passió, de força. És una foto aèria que permet visualitzar perfectament els laterals de la Diagonal: plena a vessar de manifestants que ordenats adequadament mostren un mosaic que és la senyera. Un altre símbol fotogràfic que intensifica el significat de la V i que reafirma la identitat catalana.

Si volem fer una interpretació encara més metafòrica de la imatge, podríem dir que les dues fotos simètriques que el lector percep i que estan separades per la V corresponen

a dues realitats diferents, unides per la voluntat del dret a decidir: una és la que es viu dins del territori català, i l'altre la que es transmet a Europa i al món.

Així doncs, la Diada no només és un esdeveniment estatal sinó que té una transcendència europea i mundial.

Els subtítols que apareixen a sota del peu de foto augmenten la informació i contextualitzen el que , qui, on. (qui? Manifestants i Artur Mas) què (mobilització, dreta decidir) on (Barcelona) com (unitat, coherència).

Finalment, la part inferior de la portada està ocupada, a l'esquerra, per l'editorial, lligat lògicament a l'èxit de la manifestació. A la part dreta, i la menys visual, apareix la publicitat.

Tota la portada respira poesia: el to suggeridor que es desprèn d'aquest adjectiu substantivat i la combinació blanc-vermell impregna de lirisme la Diada del 2014.

8.1.4 Ara. Portada 12/09/2014

Seguint la portada de *La Vanguardia*, *Ara* publica una fotonotícia: la Diagonal atapeïda de manifestants que dibuixen la senyera catalana. Com a peu de foto un sol verb “ VOTAREM!”, acompanyat d'una exclamació. Aquest signe pot interpretar-se de dues maneres, i ambdues poden ser certes: o bé expressa emoció –i esdevé un reflex lingüístic del manifestants- o bé és un ordre dirigit als polítics perquè posin les urnes. D'aquesta manera, el diari *Ara* aconsegueix unir mitjançant una imatge dos conceptes: l'èxit de la Diada del 2014 i la posterior celebració del 9-N. A diferència de *La Vanguardia*, no hi trobem subtítols. El diari *Ara* publica en la seva contraportada una altra imatge monogràfica de la Diada: la V que dibuixen els manifestants congregats a la Diagonal de Barcelona.

8.1.5 Anàlisi comparativa de les portades de la premsa espanyola i catalana del 12 de setembre de 2014

Les portades del dia 12/09/2014 dels quatre diaris segueixen dos models ben diferenciats: la premsa catalana juga amb una fotonotícia acompanyada d'una única paraula (Majúscula. V *La Vanguardia*/ VOTAREM! *Ara*) i els diaris estatals omplen la portada amb tres notícies – una de principal, dues importants-.

La Vanguardia fotografia el present, el moment històric de la Diada del 2014. En canvi, l'*Ara* il·lustra el demà (verb en futur) i la imatge ens recorda la votació del 9-N. Cap comentari de cap altre esdeveniment.

La premsa espanyola també es fa ressò de la Diada: minimitzada per *La Razón* i publicada com a notícia principal i amb imatge per *El Mundo*. En aquesta fotografia es veuen estelades que quasi són invisibles en *La Razón*. Ambdues portades parlen del 9-N i de l'ANC – ni esmentada en els diaris catalans- com a responsable de la Diada i del 9-N (*La Razón*). Tant *El Mundo* com *La Razón* publiquen informació sobre la concentració unionista celebrada a Tarragona: el primer diari la cita de passada però afegeix les declaracions de Rivera i Vargas Llosa insistint en la unitat d'Espanya. *La Razón* presenta aquesta concentració com a notícia important i la acompanya d'una foto: Catalunya (senyera/ Lleida) forma part d'Espanya.

Les dues notícies que envolten la "V" estan redactades amb un to positiu, mentre que la Diada rep connotacions negatives: "manifestación separatista", "desobediencia civil" (*La Razón*), " fantasía de los nacionalistas", "se ha partido en dos la Sociedad catalana" (*El Mundo*).

La premsa estatal, com és d'esperar, no es mostra eufòrica davant la Diada del 2014. *El Mundo*, un pèl més liberal que *La Razón*, es mostra neutre amb la realitat catalana i només és intolerant amb la notícia de desmitificació del 1714 (i és en aquests article on es desqualifica la manifestació). *La Razón*, ja des del seu titular, farceix de negativitat la Diada, envoltant-la d'altres notícies de corrupció -cas Pujol- i de manipulació ideològica, per tal que el lector identifiqui il.legalitat amb el procés sobiranista.

Les portades de *La Vanguardia* i *l'Ara* són simples i unidireccionals. No hi ha cap altra interpretació possible que la d'una manifestació independentista i absolutament multitudinària que forçarà les votacions del 9-N.

8.2 PORTADA DE 10 DE NOVENBRE DEL 2014

8.2.1 La Razón. Portada 10/11/2014

Avantttítol: Mas consuma el pucherazo del 9-N

Titular: **Desobediencia, prevaricación y malversación**

Subtítols:

-Un juzgado de Barcelona no retira las urnas pero ve indicios de delito de la Generalitat

- Sólo un tercio de los seis millones llamados a votar participó, según el Govern

Només observant el titular de *La Razón* es pot descobrir la ideologia que té el diari envers el procés català i el 9-N. El títol té una estructura nominal i està formada per els següents substantius "Desobediencia, prevaricación y malversación" que pertanyen al camp semàntic de la il·legalitat (la votació és un delict). El lector capta ràpidament i amb facilitat el missatge que vol transmetre el diari. El títol és de mida superior a la resta dels titulars i per això classifiquem la notícia com a principal o reina. Les lletres, de color blanc, escrites sobre un fons negre i situades a la part esquerra de la notícia, també contribueixen a l'agilitat de la lectura. La informació està complementada per una imatge d'Artur Mas introduint el vot a l'urna. Té el dit polze aixecat en senyal de victòria, acte que es contradiu amb el títol de l'editorial.

Els subtítols parlen de jutjats, una paraula molt lligada a la il·legalitat. També esmenten la baixa participació, reforçada per la paraula "sólo".

La Razón utilitza, en aquest cas, un avantttítol. És de color groc igual que la reproducció de les paraules d'un testimoni que diu haver votat dues vegades. En l'avantttítol llegim "pucherazo" paraula pejorativa que vol dir frau electoral perquè es manipulen el recompte de vots. Aquesta paraula es pot lligar amb les declaracions d'aquesta persona anònima.

L'editorial també critica durament les eleccions del 9-N, ja que explicita que ha estat una votació inútil. El lector pot deduir que les urnes no comporten cap conseqüència positiva a favor de la independència.

El text situat a sota la fotografia esmenta clarament la il·legalitat que es va dur a terme en el moment de les votacions i torna a repetir les paraules clau “desobediencia, malversación y prevaricación”. També insisteix en la poca participació ciutadana.

En resum, *La Razón* critica durament el 9-N esmenta contínuament que és il·legal i que no ha servit per res.

A la part inferior de la portada apareix una notícia menor: un accident tràgic a Múrcia. És un text no relacionat amb el 9-N que malgrat la seva pretesa objectivitat, emet missatges destructius. A l'esquerra, hi apareix l'espai publicitari i a la dreta, esmenta un suplement esportiu.

En definitiva, el 9-N és una mala idea als ulls de *La Razón* i juguen totes les seves cartes per demostrar-ho.

8.2.2 El Mundo. Portada 10/11/2014

Avantítol: Hemos aprendido a volar como pájaros, a nadar como peces; pero no hemos aprendido el arte de vivir como hermanos (Luther King)

Titular: Mas vende como gran éxito su ficción democrática y pide un “referéndum legal”

Subtítols:

- Presume de que más de dos millones de catalanes han votado, millón y medio menos que en el 2012, pese a que podían hacerlo menores e inmigrantes
- La cifra de participación es sólo algo superior a

los 2.100.500. votos que sumó el bloque proconsulta en las últimas elecciones autonómicas

-El presidente habla de “éxito total” y de “miopia” de Madrid, mientras que el ministro de Justicia califica el 9-N de “simulacro inútil y estéril”

La notícia principal de la portada d' *El Mundo* està encapçalada per un titular llarg: una frase coordinada on un subjecte -Mas- protagonitza una ficció democràtica i demana un referèndum real. Aquestes darreres paraules apareixen escrites amb cometes perquè reproduïxen la frase textual d'Artur Mas. Es contraposen dues paraules antònimes: ficció – és la votació del 9-N- i real – eleccions plebiscitàries -. Aquesta ficció és “venuda” com un gran èxit (expressió pejorativa que indueix el lector a creure el contrari). Els subtítols reafirmen la poca participació en el 9-N malgrat poder votar immigrants i menors. En el tercer paràgraf es defineix l'esdeveniment “de simulacro inutil y estéril” simulacre és sinònim de farsa, ficció i es tornar a repetir el concepte que apareix al titular, però aquesta comèdia ve acompanyada de dos adjectius ben negatius: inútil i estèril. El missatge de *El Mundo* és: les votacions del 9-N són ridícules i no serveixen per res.

El text es complementa amb una fotografia de Mas votant: és molt semblant a la publicada per *La Razón* però ara al costat del president apareix la seva dona, Helena Rakosnik – com es diu al peu de pàgina – i al fons es veuen una multitud de fotògrafs que volen immortalitzar un moment històric, únic. És una imatge que respira més transcendència que el de *La Razón*.

A la part esquerra de la imatge - més fàcil de llegir pel lector – hi ha dos petits textos: el primer és signat per Daniel G. Sastre i sintetitza dues idees:

- La votació d'ahir no té garanties democràtiques
- Més de dos milions de persones van anar a votar per pronunciar-se sobre la independència del seu país

L'altre petit text té com a títol “pidiendo el voto en nombre de Dios” i és escrit per Joaquin Manso. I podem destacar tres opinions

- S'associen votació amb religió: votar és una creença, és un acte de fe
- Mas utilitza la votació per enfrontar-se a Rajoy i Oriol Junqueres
- Mas creu que el 9-N reforça la seva legitimitat com a President.

A la part inferior de la imatge d'Artur Mas es pot llegir una altra notícia temàticament relacionada amb les votacions "La Justicia actuará contra las autoridades que desobedieron". És un text curiós perquè repeteix les tres idees de *La Razón*: "Desobediencia, prevaricación y malversación" que esdevenen el titular de la portada.

Les dues notícies menors no estan encadenades amb el 9-N però sí que en certa manera la seva lectura condiona al lector: Merkel demana la unitat d'Europa per fer front a l'enemic i en l'altre es parla de la imputació d'un senyor que conduint va matar a 14 persones. La negativitat d'aquesta notícia pot influir en la resta dels articles periodístics.

8.2.3 La Vanguardia. Portada 10/11/2014

Titular: **El 9-N masivo reclama una salida política**

Subtítols:

- Mas de 2,2 millones de catalanes, según el Govern, votan en un clima de civismo
- El sí a la independència llega 1,6 millones de votos con el 88,44% del escrutinio realizado
- Mas cree que se ha dado "un paso de gigante" para lograr el referèndum legal y definitivo
- El Gobierno del PP dice que es un "acto de propaganda" y que el fiscal sigue investigando

La Vanguardia defensa el dret a decidir. Es pot deduir pel títol de la notícia: s'esmenta una sortida política que fa referència a un referèndum. Cal destacar l'adjectiu "massiu" que es contradiu amb el titular de *La Razón*. És notícia principal i ocupa pràcticament tota la pàgina del diari.

En la imatge que acompanya el text, es veuen les llargues cues que es van produir per tal de poder votar, la qual cosa demostra el gran interès dels ciutadans a l'hora de decidir el futur de Catalunya. Ens crida l'atenció el terra de color blau del pavelló: buscant la seva simbologia, hem descobert que aquest color s'associa amb termes com tranquil·litat, confiança. Subjectivament, podem identificar el color blau amb la

fermesa que té el President envers el procés sobiranista. El peu de pàgina posa de relleu la importància dels voluntaris que van possibilitat la celebració del 9-N.

En el diari hi apareixen quatre subtítols. El primer, reafirma l'èxit de participació. El segon paràgraf comença " el sí a la independència arriba a 1,6 milions de vots" i per primera vegada es parla de l'escrutini de les votacions. Continuem amb la reclamació d'un referèndum legal i en l'últim subtítol, *La Vanguardia* reproduïx el pensament del PP titllant el 9-N d'acte propagandístic.

Òbviament, i com era d'esperar, l'editorial parla del 9-N i de l'immobilisme del govern estatal.

Aquesta notícia principal està situada a la part superior de la pàgina i esdevé la més visible. A la part inferior es publiquen dues notícies més: una d'esports amb la fotografia dels germans Márquez-catalans i compromesos amb el país- com a guanyadors de motociclisme. L'altre notícia parla d'un accident (també apareix en *La Razón*). Entremig de les dues, llegim la publicitat del bus metropolità.

La Vanguardia no parla d'il·legimitat ni de frau com els diaris estatals. Només demana, en to conciliador, un acord democràtic entre Catalunya i Espanya.

8.2.4 Ara. Portada 10/11/2014

Titular: 2,25M

És difícil trobar un titular més laconic i concís: 2,25M. Un numeral que queda subordinat a la imatge, el poder suggestiu de la qual és impactant. Apela a la sensibilitat del receptor i *l'Ara* aspira a generar una identificació afectiva i moral entre el mitjà de comunicació i els lectors.

No hi ha cap element que ens permeti contextualitzar la imatge perquè tothom sap què vol transmetre. Llargues, i inacabables cues de persones esperant en un pavelló (ho sabem perquè la foto

també la va publicar *La Vanguardia*) .Quantes? 2,25 milions de ciutadans. Aquest és el missatge inequívoc de la portada de *l'Ara*.

A partir d'aquesta dada, el lector pot formular-se les següents preguntes: Per què? Per votar. Amb quina finalitat? Per decidir el futur del país. Quan? En un temps proper. Com? Dipositant el vot a les urnes. Gràcies a qui? A la fermesa del Govern, a les entitats socials, als voluntaris. De quina manera? Cívicament i pacífica.

La portada de l'Ara només pretén expressar emocions.

8.2.5 Anàlisi comparativa de les portades de la premsa espanyola i catalana del 10 de novembre de 2014

Si la portada dels titulars reproduïen la ideologia dels seus diaris, podem afirmar que tant *La Razón* com *El Mundo* desacrediten el 9-N i el procés sobiranista. El titular de *La Razón* "Desobediencia, prevaricación y malversación" (que es reproduïx en una notícia important en *El Mundo*) ja marca el to emprat pel diari que se centra en la il·legalitat i manipulació de les votacions. Aquest titular i la imatge d'Artur Mas en el moment d'introduir el vot dins l'urna, ocupen quasi la totalitat de la portada, demostrant com d'important és la notícia. En canvi, l'interès d'*El Mundo* pel 9-N és menor: la notícia està envoltada d'altres i només ocupa la part superior de la portada. Publica la mateixa fotografia que *La Razón*. Si la il·legalitat preocupa a *La Razón*, *El Mundo* se centra en descriure les eleccions com una ficció, com una comèdia. El 9-N és un simulacre inútil i ridícul, fruit de la desobediència.

La portada de *La Vanguardia* és un reclam per un acord polític i pacífic entre Catalunya i Espanya. Com sempre la notícia convida a la conciliació, al respecte, a l'harmonia. A diferència dels diaris estatals, s'esmenta l'elevat grau de participació de la ciutadania – menystinguda en la resta del diaris – en el 9-N i complementa amb una imatge de les llarguíssimes cues que es van formar a l'hora de votar. Si el protagonista de les portades espanyoles era Artur Mas, per *La Vanguardia*, els actors principals són la gent anònima que confiada –color blau del terra del pavelló– volen decidir el seu futur mitjançant un referèndum.

L'Ara i la seva foto-notícia omplen tota la pàgina: publica una imatge semblant a la de *La Vanguardia*, afegint-hi únicament un numeral 2,25M.

Missatge curt i ras: 2,25 milions de persones compromeses amb el 9-N i el procés sobiranista. Cap altre comentari, ni d'il·legalitat - *La Razón* – ni de simulacres inútils - *El Mundo* – ni de pactes democràtics – *La Vanguardia* -. Només el 2,25M.

8.3 PORTADA DEL 12 DE SETEMBRE DEL 2015

8.3.1 La Razón. Portada 12/09/2015

Titular: La Diada electoral se desinfla

Subtítols:

- La marcha separatista reúne a 400.000 personas menos que el año pasado según datos de la Guardia Urbana
- La cifra de 1,4 millones sería el peor dato desde que Artur Mas inició la ofensiva soberanista en 2012

El titular de *La Razón* uneix dos conceptes, la manifestació amb les eleccions del 27-S, per això parla de Diada electoral. El verb usat és “desinfla, sinònim de decreix.

Els dos subtítol reafirmen la disminució del desig independentista: “només”1,4 milions de persones varen

anar a la manifestació, la pitjor xifra des del 2012, any d’inici del procés sobiranista. Cal esmentar que la línia editorial continua utilitzant les paraules “separatista”, “secesión” “ofensiva” per referir-se a la independència.

La fotografia que acompanya el text resumeix la simbiosi dels dos conceptes claus: la imatge d’Artur Mas en un cartell electoral i , de fons, la Meridiana plena de manifestants amb senyeres i pancartes. El peu de foto explica l’absència del president - per motius electorals- i es fa ressò de les seves paraules “la situación de una Catalunya separada de España sería incierta”. Un argument destacat per *La Razón* perquè ratifica la seva postura intransigent davant el procés independentista. .

La notícia relacionada amb la Diada ocupa tota la part esquerra de la portada, la més visible per el lector i esdevé notícia principal. Està envoltada de dues entrades periodístiques menors relacionades amb fets tràgics. La seva negativitat influeix en la lectura de la notícia de la Manifestació.

8.3.2 El Mundo. Portada 10/11/2014

Avantítol: La libertad política implica la libertad de expresar la opinión que uno tenga y un respeto hacia cualquier otra opinión (Albert Einstein)

Titular: **Mas convierte la Diada en un acto de agitación social**

Subtítols:

- Los convocantes, integrados en Junts pel Sí piden el voto para la república catalana
- Los líderes independentistas capitalizan la presentación política en una marcha masiva
- Mas insiste en que no necesita lograr una mayoría de votos para declarar la independencia

L'avantítol d' *El Mundo* demana respecte i llibertat per a totes les opinions. Però aquest respecte no queda reflectit en el títol de la portada perquè s'acusa Artur Mas d'agitador al convertir la Diada en un acte electoral.

Els subtítols ratifiquen el caire polític de la Diada. Parlen de Junts pel Sí i la república catalana – primer subtítol- En el segon paràgraf es recrimina als líders independentistes de capitalitzar “la masiva marcha política” I l'últim subtítol explica que es pot dur a terme el procés sense tenir el 51%.

Aquestes tesis d'*El Mundo* no es deixen veure en la imatge que acompanya el text. En primer terme , observem una estelada que oneja al vent i darrere, difuminats, una munió de manifestants que es mouen per la Meridiana. Una imatge típica del 11 de setembre. Només si interpretem l'estelada com a independència, en podem fer una lectura en clau electoral.

Sota els subtítols apareix un article signat per Daniel G. Sastre. De la seva lectura podem deduir tres conceptes: la Diada és un acte electoral (reproduceix la idea del titular); les eleccions del 27-S. estan presentades com a plebiscitàries i si guanya Junts pel sí es tirarà endavant el procés rupturista.

A la part inferior de la pàgina, la dreta, apareix l'espai publicitari i dues notícies: una parla d'un assassinat i l'altra de Leopoldo Lopez (publicada també per *La Razón*). No en va, el director escriu en portada – com també fa *El Mundo* – aquests textos perquè pretén que el lector associï la Diada amb esdeveniments dolorosos.

8.3.3 La Vanguardia. Portada 12/09/2015

Avantítol: Elecciones 27S

Titular: **Demostración Meridiana**

Subtítulos:

- Cientos de miles de independentistas salen a la calle e impulsan la lista de Junts pel Sí
- Los periodistas extranjeros ponen en cuestión ante Mas que cuente escaños y no votos
- Catalunya Sí que es Pot, OSC, PP, Unió y Ciutadans celebran la Diada por separado
- Santamaría avisa que ninguna mayoría legitima la independencia

El titular del diari *La Vanguardia* té un doble significat: meridiana, com a adjectiu, significa clar. És a dir, hem d'interpretar la Diada del 2015 com una manifestació d'un èxit aclaparador, protagonitzada per un seguit de persones que de veritat confien en el procés sobiranista. L'altre significat de meridiana, entès com a nom, fa referència al lloc on va transcórrer la Diada, a una de les avingudes més conegudes de Barcelona

La Vanguardia ja comença a relacionar la manifestació amb les eleccions del 27-S tal com demostra l'avantítol i subtítols, situats al marge dret de la fotografia. El primer paràgraf, associa Junts pel Sí amb la independència. I en el tercer subtítol, trobem referències dels partits del PSC, PP, Unió, Ciutadans i Catalunya Sí que es Pot, però no se'n fa cap valoració. És en el segon i quart subtítol, on trobem informació nova: Europa no acceptaria una Catalunya independent amb majoria absoluta d'escons i no de vots. A més a més, Santamaría –govern espanyol– desautoritza la desconnexió, sigui quin sigui els resultats de les eleccions.

La fotografia que acompanya el text és aèria i es veu la Meridiana plena a vessar i tenyida dels colors dels punters, vermell, blau i groc. El peu de foto és concís: és la quarta exhibició de l'independentisme: 1,4 milions de manifestants

No hi ha cap altre notícia només un petit espai publicitari. *La Vanguardia* dedica quasi tota la seva portada a la Diada i a la manifestació del 2015

8.3.4 Ara. Portada 12/09/2015

Titular: **“WE WANT OUR OWN INDEPENDENT STATE”**

Com ja havíem vist en altres portades de l'*Ara* (9-N, per exemple) només hi ha una fotografia apaïsada de la Meridiana plena de gom a gom amb un titular. Aquesta imatge de la manifestació interminable (publicada també per *La Vanguardia*) continua a la contraportada.

El títol escrit en anglès diu “nosaltres volem el nostre propi estat independent”. És a dir, el lector de l'*Ara* identifica Diada amb independència. I no és per arrogància que la llengua emprada sigui l'anglesa, al contrari, el diari envia un missatge molt subtil: la Diada/Independència no és únicament un esdeveniment català/espanyol si no que ha adquirit una projecció europea/mundial.

És la foto-notícia la que acapara tota l'atenció del lector. El títol clar, concís no admet ambigüitats: sí a la Independència.

8.3.5 Anàlisi comparativa de les portades espanyoles i catalanes del 12 de setembre de 2015

Les portades de la premsa espanyola – *La Razón*, *El Mundo* – identifiquen la Diada amb les eleccions del 27-S i tots els esdeveniments prenen protagonisme. Els diaris catalans se centren en l'11 de setembre, encara que *La Vanguardia* no el deslliga de les eleccions. En canvi, l'*Ara*, seguint l'esquema de la premsa espanyola, identifica la Diada amb el concepte d'un estat propi català. *La Razón* publica la xifra de participants en la manifestació i expressa els propis dubtes d'Artur Mas de continuar pertanyen a la UE si s'aconsegueix la independència. *El Mundo* no publica cap comentari sobre l'EU ni tampoc cap detall relacionat amb la manifestació. Només li interessa presentar la Diada com el primer acte electoral d'unes eleccions plebiscitàries. Les imatges

d'aquests dos diaris són ben diferents: un cartell electoral d'Artur Mas en *La Razón* i una estelada onejada pel vent en la portada de *El Mundo*.

Ambdós diaris continuen compartint un lèxic pejoratiu quan es refereixen al procés sobiranista "marcha separatista" "secesión" (*La Razón*), "agitación electoral", "tesis rupturista" (*El Mundo*).

La Vanguardia oscil·la entre els atacs d'Artur Mas, convençut que la independència es pot aconseguir sense obtenir el 51% del vots (*La Razón/ El Mundo*) i la proclamació d'un estat propi independent del diari *Ara*. No qüestiona la força de la Diada si no la possible acceptació d'un Estat Independent per part d'Espanya i Catalunya si en les eleccions del 27-S s'aconsegueix la majoria en escons, no en vots.

El diari, amb una argumentació objectiva, planteja si seria lícit i ètic, aconseguir la independència d'aquesta manera. Dubtes que no sorgeixen en la portada de l'*Ara*, el titular en anglès, és clar: Catalunya ha de ser un nou Estat Europeu. És un missatge unívoc que s'envia a Europa i al món.

8.4 28 DE SETEMBRE DEL 2015

8.4.1 La Razón. Portada 28/09/2015

Titular: Mas no consigue sus objetivos

Subtítols:

- Pierde el "plebiscito": la independència se deja dos escaños y no conviene al 52,24%
- Dependerá de los radicales de la CUP que no le apoyarían para ser president

La portada del diari està dedicada íntegrament a les eleccions. El titular és explícit: Mas no aconsegueix els seus objectius.

La infografia (combinació de text escrit i elements icònics, gràfics o taules) situada entre els subtítols ho expliquen: 72 diputats independentistes (47,8%) i 63 no independentistes.; en percentatges de vots 47,86 pro Estat català enfront del 47,9% d'unionistes. El primer subtítol està dedicat a Artur Mas: ha perdut el plebiscit. La

CUP – partit radical – és el protagonista del segon subtítol: volen la independència però no el President Mas.

El text es complementa amb una imatge d'Artur Mas bevent cava –*La Razón* titula el Mal trago del 27-S- per celebrar la victòria de Junts pel Sí. Sota el peu de foto, un avanç de l'editorial que es pot resumir així: els catalans no recolzen el full de ruta separatista d'Artur Mas. No podrà ser capdavanter del “desafio separatista”.

Al marge dret de la imatge apareixen els resultats dels partits polítics:

vencedor Ciutadans que esdevé la segona força. L'entrada periodística està acompanyada d'una petita foto de Rivera. Els perdedors, Podemos. Es torna a recordar que Junts pel Sí guanya en escons però no en vots.

8.4.2 El Mundo. Portada 28/09/2015

Avantítol: La realidad objetiva acab de evaporarse(Werner Karl Heisenberg)

Titular: **La mayoría de los catalanes dice no a la independencia**

Subtítols:

- Junts pel Sí anuncia que seguirá con el proceso pese a que el 52% de los catalanes lo rechaza y su lista obtiene menos escaños que en 2012
- Fracaso del president Mas que dependerá del respaldo de los antisistema de Antonio Baños para gobernar la Generalitat
- Éxito de Ciutadans al casi triplicar sus diputados, mientras que el PSC pierde cuatro y Unió no lograr entrar en el Parlament
- Descalabro del PP, que pasa de 19 a 11 escaños, y mal resultado de Podemos: no consigue igualar los diputados de Iniciativa

La portada del diari està dedicada, quasi el 100% , a les eleccions del 27-S. Només trobem un petit espai publicitari a la part inferior de la pàgina.

El titular, escrit com sempre amb un verb en present, és claríssim: la majoria de catalans rebutgen la independència.

La infografia dels subtítols reafirma aquesta negativa: el 52% no volen continuar amb el procés sobiranista. Malgrat aquests resultats, Mas insisteix en continuar amb el full de ruta de la desconexió. (primer subtítol). Junts per Sí , amb una minoria insuficient,

només pot formar govern amb la CUP, definida com un partit antisistema. Els altres dos subtítols parlen dels resultats de les eleccions: èxit de Ciutadans i fracàs del PP, PSC, Podemos i Unió. És una anàlisi molt semblant a la realitzada per *La Razón*, la qual insisteix més en els mals resultats de Podemos i afavoreix la lectura positiva de Ciutadans, afegint una fotografia de Rivera.

L'editorial, situada a la part inferior esquerra de la pàgina, parla de la derrota de la independència, i dels resultats insuficients de Junts pel Sí.

A la portada apareix una infografia que detalla els resultats de les eleccions en percentatge i en escons. No coincideix exactament amb els publicats per *La Razón*: un 52% de vots no independentistes de *El Mundo*, enfront del 63% de *La Razón*. També dóna detalls sobre el percentatge escrutat (99,3%) i la participació (77,4%).

La fotografia de la portada de *El Mundo* retrata Artur Mas, Raül Romeva – cap de llista i situat al mig – i Oriol Junqueres, candidats de Junts pel Sí, partit vencedor de les eleccions del 27-S. Mans alçades, aplaudiments, estelades, micròfons en mà, detalls que confirmen aquest triomf. La imatge respon al moment de la roda de premsa posterior a l'escrutini dels vots electorals. Si mirem detalladament els rostres dels polítics, veurem que no somriuen feliçment perquè saben que malgrat haver guanyat les eleccions, el camí cap a la Independència es complica.

8.4.3 La Vanguardia. Portada 28/09/2015

Avantítol: Eleccions 27S

Titular: **El sí se impone**

Subtítols:

- Mayoría absoluta

JxSí y la CUP suman 72 escaños, dos menos

- Sufragio insuficiente

El independentismo se quedan en el 47,8% de votos

- Nuevo parlamento

C'S liderará la oposición mientras el PSC resiste

- Movilitzación histórica

Record de participación (77,5%) en unas catalanes

La Vanguardia dedica el 100% de la portada a les eleccions, no hi ha ni espai publicitari. El títol ho deixar clar i els subtítols ho aclareixen. El sí guanya però només amb escons: Junts pel Sí i la CUP aconseguixen majoria absoluta, però l'independentisme aconseguix el 47,8% del vots.

El tercer subtítol explica que Ciutadans, partit clarament contrari al procés, liderarà l'oposició. S'informa d'una mobilització històrica: van anar a votar el 77,5% dels ciutadans cridats a les urnes (quart subtítol).

Cadascun d'aquests subtítols està encapçalat per un títol, escrit en lletres vermelles com la paraula Sí del titular. Una possible interpretació de l'ús d'aquest color és que el lector llegeix més fàcilment i ràpida els enunciats.

La fotografia capta les figures dels tres polítics de Junts pel Sí- Artur Mas, Junqueres i Romeva-celebrant la victòria de les eleccions. És una fotografia semblant a la publicada a *El Mundo*. En la imatge de *La Vanguardia* se'ls veu contents i aplaudint.

El peu de foto diu "fiesta con mensaje" . I el missatge- escrit en negreta al marge esquerra de la fotografia- és que Artur Mas continuarà, malgrat tot, amb el full de ruta independentista amb l'ajuda de la CUP.

El diari també publica unes infografies, situades després de l'avantítol. Una reproduceix el repartiment dels escons: no es distribueixen en independentistes/no independentistes com editen els diaris espanyols. S'escriuen els escons de les noves eleccions i els de les anteriors del 2012. El segon gràfic indica el nombre de vots i el percentatge obtingut pels partits polítics.

Finalment, l' editorial parla de la necessitat d'un diàleg entre Catalunya i Espanya,

8.4.4 Ara. Portada 28/09/2015

Titular: **Majoria absoluta**

Subtítols:

- 72 DIPUTATS DEL SÍ JxSí (62) dependent de la CUP (10) per investir Artur Mas

- 52 DIPUTATS DEL NO C'S (25) fa un gran salt, el PSC (16) para el cop i el PP (11) s'enfonsa
- 11 DIPUTATS DEL SÍ/NO. CSQP (11) empitjora els resultats d'ICV-EUIA i Unió (0) desapareix

Segons l'*Ara* s'ha aconseguit majoria absoluta tal com s'esmenta en el titular. A la part esquerra (la més visible) es distribueixen els vots en percentatge de Sí, No i Sí/No.

Es publiquen tres subtítols, un dedicat a cada idea relacionada amb els resultats de les eleccions: JxSí i la CUP obtenen 72 escons. 52 la coalició a favor del no, i el Sí/No el partit CSQP aconsegueix 11 diputats.

La fotografia és de grans dimensions com trobem a altres portades de l'*Ara*. Sota unes estelades i la bandera europea (Catalunya, una nació d'Europa) es veuen els rostres d'unes noies de mirada il·lusionant que celebren la victòria de les eleccions. El fons negre de la imatge permet que destaquin més les banderes i el titular, escrit en lletres blanques.

8.4.5 Anàlisi comparativa de les portades de la premsa espanyola i catalana del 28 de setembre de 2015

Un esdeveniment objectiu, mesurable, concret, comptable com les eleccions 27-S ha estat interpretat pels 4 diaris de manera ben diferent.

Es la prova factible que demostra la nostra hipòtesi: la premsa analitza els moviments històrics seguint la seva pròpia ideologia i en treu les conclusions afins a les directius dels diaris.

La premsa espanyola afirma que la Independència no ha rebut suport majoritari de la ciutadania catalana. Segons la *La Razón*, Artur Mas ha perdut el seu "plebiscit". *El Mundo*, substitueix la figura del President pel nou "catalans" i escriu "la majoria de catalans no volen la independència". Com és habitual, el primer diari acusa Artur Mas, el qual no sol ser excessivament criticat pel *Mundo*.

La premsa catalana no escriu en els seus titulars la paraula independència. *La Vanguardia*, amb el seu to neutre, objectiu tria el títol del "sí guanya" i no l'associa al full de ruta independentista. L'*Ara*, més agosarat, publica "majoria absoluta". Majoria

absoluta que és justificada pels percentatges, no pel nombre de vots. Aquest diari és l'únic que situa CSQP i els seus 11 diputats entre la forquilla del Sí/No. No publica la imatge de la infografia de vots i escons.

La Vanguardia, com els diaris espanyols, consideren la victòria de Junts pel Sí com insuficient. Tots parlen de la CUP com a partit decisiu per aconseguir el 72 escons, que donen la majoria absoluta al procés sobiranista. *La Razón i El Mundo* el descriuen com a partit radical i antisistema que no votaran a favor de la investidura d'Artur Mas. Aquests enfrontament de Junts pel Sí i la CUP no és notícia en els diaris catalans.

El lector de *La Razón i El Mundo* sap que l'independentisme no ha guanyat a Catalunya. El lector de *La Vanguardia* coneix la victòria de Junts pel Sí i la possibilitat d'aconseguir, amb l'ajuda de la CUP, la majoria absoluta en el Parlament. El lector de l'*Ara* sap que s'ha aconseguit la Independència.

El NO és patrimoni de la premsa espanyola. El Sí del diari *Ara*. I entremig d'ambos situa *La Vanguardia* amb la seva postura que col·loquialment definiríem com "sí però no"

8.5 FITXA ANALÍTICA DE LES PORTADES DE LA PREMSA

Hem organitzat l'anàlisi comparativa de les portades seguint un orde cronològic: primer estudiarem les que pertanyen el 2014, 12 de setembre i el 10 de novembre, i en segon lloc les publicades el 2015, la Diada i les eleccions del 27 de setembre. La metodologia seguida és la següent: anotarem primer l'avantítol, el títol i el subtítol. I a partir d'aquí, descriurem el cos de la notícia i en farem la seva classificació sigui una notícia principal, important o secundària. Identificarem la fotografia – si apareix- i el seu peu. Acabarem analitzant la llengua- paraules claus- i la perspectiva del to usats per redactar el titular.

Per tal de sintetitzar la informació, hem elaborat un Excel amb els conceptes exposats anteriorment. Hem cregut convenient afegir-hi un nou ítem: el càlcul de les dimensions, de l'espai que ocupa la fotografia i el text periodístic. És aquest espai, -i la ubicació i la tipografia textual- el que determina la importància de la notícia. Per fer l'operació matemàtica s'ha de tenir en compte que les dimensions de les portades dels diaris són diferents i asimètriques.

Començarem l'anàlisi comparativa de les portades de la premsa amb els diaris estatals – *La Razón i El Mundo*- ,continuarem per *La Vanguardia* i l'últim diari analitzat serà *l'Ara*. Serà el mateix ordre que utilitzarem per treballar les fitxes editorials.

Una vegada tractades les portades dels diferents diaris, en farem una anàlisi comparativa per saber com de diferent es pot arribar a transmetre una mateixa notícia.

9 ANÀLISI COMPARATIVA DELS EDITORIALS DE LA PREMSA CATALANA I ESPANYOLA

He elaborat unes fitxes analítiques amb la funció de classificar la informació que apareix en les editorials de la premsa. Per fer-les, he agafat de referència les que havia elaborat Enric Xicoy Comes en la seva tesi doctoral, adaptat-les a l'estudi comparatiu de meu pràcticum.

En aquestes taules hi apareix el nom, la data i la ideologia del diari. A continuació, es marca el tema, el títol de l'editorial i la seva estructura. Desxifrem la principal conclusió de l'esdeveniment descrit, reforçat per la graella de "l'expressió clau" les quals ens permet interpretar els objectius de l'editorial. Per últim, faig un comentari sobre la imatge fotogràfica (si n'hi ha) que acompanya l'editorial.

Aquestes fitxes analítiques les he situades a l'annex.

9.1 ANÀLISI COMPARATIVA DE 12 DE SETEMBRE DE 2014

Si partim del concepte que l'editorial és un mirall de la ideologia del diari, no ens ha de sorprendre la postura que mantenen *El Mundo* i *La Razón* davant al procés sobiranista català. Ambdós utilitzen noms i adjectius negatius o pejoratius quan es refereixen a la situació política del moment: "separatistas, secesionistas, sectarismo, espejismo, fracaso, excluyente, ilusorio, polarización, subyugado, arrollado, error, populismo, ilegalidad..." però els seus editorials parteixen de dues perspectives diferents: *La Razón* és molt més "cruel": identifica la independència amb la violència i amb el populisme (reforçat per la fotografia que acompanya l'editorial). Remarca la concentració de Tarragona organitzada per Societat Civil Catalana i els atacs a Albert Rivera per part d'uns excoents independentistes. Afirmar que el procés sobiranista és un miratge inútil i que cal la unitat de totes les autonomies si es vol un país modern i progressista. El nivell d'agressivitat es rebaixa en *El Mundo*, més preocupat amb les possibles eleccions anticipades i amb la consulta popular del 9N que no en la Diada del 11 de setembre. La fotografia que acompanya el text il·lustra precisament aquests

interès. La “culpa” de l’enfrontament amb Espanya no és d’Artur Mas sinó de ERC i ANC. També insisteix amb el concepte que la societat està dividida.

La Vanguardia es centra en l’èxit de la manifestació i en el fet de ser una Diada cívica, festiva i pacífica. Però no oblida que no tothom desitja la independència o el dret a decidir. Insisteix com els diaris estatals que cal que el procés sigui legal. Afegeix un concepte nou, Madrid hauria de dialogar i adonar-se de la realitat catalana, mentre que *El Mundo* i *La Razón* defensen la tesi que es precisament Catalunya qui es nega a reunir-se amb la capital espanyola.

L’Ara no obre cap debat sobre la ceguesa del govern estatal, únicament ho afirma. També passa per sobre, com a diari independentista que és, sobre la pluralitat de la nació catalana i posa èmfasi en la necessitat que alguna cosa ha de canviar a partir del 9N. Subtilment, és l’únic editorial que espera que la Unió Europea aprovi la independència de Catalunya.

9.2 ANÀLISI COMPARATIVA. 9-N

L’editorial del diari *El Mundo* resta importància a la consulta, per considerar-la il·legal i manipulada. Però afegeix a continuació, que el govern espanyol hauria de buscar una solució política per aturar l’independentisme català. S’intueix un cert temor si Rajoy no estableix diàleg amb Catalunya. El lector té la sensació que *El Mundo* s’ha pres seriosament el procés sobiranista i que és possible el trencament amb espanya. No és un caprici que es desinflarà, ans al contrari, cada vegada creix més el descontentament amb el govern estatal. Així, el títol de la columna d’opinió és absolutament explícit “Es la hora de hacer política además de exigir el cumplimiento de la ley”.

L’argumentació de *La Razón* es basa únicament amb la inconstitucionalitat de la consulta popular i en les conseqüències jurídiques que aquesta desobediència ha de comportar: en primer lloc, es trencaran els ponts de diàleg amb el govern català, tot recalcant que Rajoy sempre ha estat disposat a negociar el problema d’encaix Catalunya-Espanya. En segon lloc, la legitimitat de la Generalitat queda emmascarada si ella mateixa actua il·legalment. I en tercer lloc, es pot acusar als polítics i dirigents

catalans de malversació de fons públics per les despeses que ha ocasionat la votació. A diferència de *El Mundo*, si llegim l'editorial, el lector queda convençut que la independència no és un sentiment majoritari i que a més a més, la societat catalana es mostra indiferent davant del procés sobiranista. Cap temor d'una possible desconexió. El to que desprèn el text és més aviat de supèrbia: Espanya ha intentat de manera democràtica establir converses per escoltar el clam del poble català, però Artur Mas i el seu partit no volen cap pacte ni negociar cap millora autonòmica. Estan enrocats amb la seva dèria de la independència però "todo se puede arreglar desde la sensatez, la generosidad". Amb aquest alliçonament paternal s'acaba l'editorial. La imatge que l'acompanya, al nostre parer, és molt més dura que l'escriu en la mesura que caricaturitza tot un poble. La fotografia que apareix en *El Mundo* no és tan irreverent.

L'editorial de *La Vanguardia* respira un to conciliador: la consulta ha respectat la llei i el govern espanyol no pot silenciar a tot un poble que no està sotmès ideològicament als desigs de la Generalitat. Cal que Madrid negociï però Catalunya ha de ser conscient que no tothom vol la independència del país. A diferència dels editorials estatals, *La Vanguardia* afegeix dos conceptes nous: la crisi econòmica i la unió Europea. En el primer cas, subratlla "la riquesa" de Catalunya i el profit que en treu Espanya i en fa un judici de valor, segurament seria bo que el PP mimés una comunitat que aporta beneficis en uns moments econòmicament tan complicats com els que es viuen. I respecte a la UE, escriu que el món europeu –concretament els bancs– està preocupat davant l'immobilisme del govern estatal. I reafirma la seva tesi dient "la cuestión de Catalunya está dejando de ser un problema exclusivo español". També insinua que Europa hauria d'interpretar en clau democràtica la consulta del 9-N i no considerar-la un acte de rebel·lia il·legal. Il·legalitat que també queda absolutament negada en l'editorial del diari Ara. S'intensifica l'èxit de la consulta, amb l'adjectiu "rotund" i minimitza, al contrari que *La Vanguardia*, l'existència d'una societat plural. Ben al contrari, l'article acaba amb "Catalunya en surt enfortida i cohesionada, sense exclusions". El to de l'escriu és vitalista, optimista amb afirmacions com "no farà marxa enrere", "cal girar full", "projecte d'un país millor", "no es poden mantenir tancades les portes de la sortida negociada" i acabo amb la frase següent "el procés del dret a decidir és irreversible". No hi ha ambigüitats ni acusacions cap el govern espanyol com

llegim en *La Vanguardia*. Ni dubtes envers la Unió Europea. La moralitat del diari *Ara* és simple, clara i senzilla: ha començat el camí il·lusionant cap a la independència. L'editorial recorda el vers de Miquel Martí i Pol "Tot està per fer, tot és possible".

Després de l'anàlisi dels editorials dels quatre diaris, podem concloure que un mateix esdeveniment, el 9-N, és considerat una provocació anticonstitucional (*La Razón i El Mundo*) o una consulta democràtica (*La Vanguardia, Ara*). És vist com un perill factible (*El Mundo*) o una realitat propera (*Ara*). El 9-N pot interpretar-se com una consulta fruit de la demagògia feixista (*La Razón*) o un camí il·lusionant (*Ara*). Respecte la pluralitat catalana, els diaris espanyols i *La Vanguardia* esmenten l'existència d'un sector de la societat no independentista i en canvi, l'*Ara* afirma que després de la consulta Catalunya està més cohesionada que mai. Podem passar d'un to agressiu (*La Razón*) a un to absolutament vitalista (*Ara*).

És a dir, cada diari- i cada persona- analitza i interpreta un fet, un moment històric segons la seva percepció. Només s'hauria de demanar un xic d'ètica periodística.

9.3 ANÀLISI COMPARATIVA DE 12 DE SETEMBRE DE 2015

L'editorial de *La Razón* comparteix espai amb un altre text que parla del socialisme veneçolà. La mida de la lletra del titular, la maca d'imatge fotogràfica, la situació – part inferior de la pàgina- i l'extensió del text (no és notícia principal), ens permeten interpretar que el diari ha perdut part d'interès en informar/ opinar sobre la Diada. Si es compara amb editorials anteriors (Diada del 2014/ 9-N del 2014) ens adonem que Francisco Marhuenda – director del diari- creu que l'independentisme es va apaivagant i no esdevindrà un perill per Espanya. Així no cal atorgar-li més cobertura de l'imprescindible. Es continua amb les connotacions negatives i pejoratives " desafío separatista", "reflujo", "secesionismo catalán" però disminueix l'agressivitat de la notícia periodística. En canvi, l'editorial *El Mundo* és més contundent: una part de la societat catalana viu manipulada pel Govern i per Artur Mas, ni nombrat en *La Razón*. Dedicava dos paràgrafs als partits constitucionals unionistes – cal interpretar que la resta de partits són inconstitucionals-, els quals han de mobilitzar la Catalunya silenciosa, expressió genuïna del PP. Es reafirma en la pluralitat de la societat catalana.

Quan hem llegit i interpretat els dos editorials hem tingut la sensació que s'havien intercanviat els papers: *La Razón* pren la veu d'*El Mundo* i a la inversa. I així *El Mundo* s'apropia de conceptes claus de *La Razón*: la manipulació ideològica ja no és únicament patrimoni de *La Razón*.

L'editorial de *La Vanguardia* comença fent un recorregut de les anteriors Diades i justifica històricament, amb la retallada de l'Estatut el 2010 l'actual situació política. És l'únic diari on apareix un context històric clar. La segona idea del text periodístic és el següent: si el Govern estatal no reacciona, les desavinences entre Catalunya-Espanya seran més grans. Coincideix amb *El Mundo* que la diada del 2015 és el primer acte polític de les eleccions però el considera un acte lliure, massiu i democràtic, no manipulador i provocatiu com *El Mundo*.

El diari *Ara* contraresta les paraules de *La Razón*: l'independentisme no és un suflé, ni una flor d'un dia com afirma també *La Vanguardia*. Ni tampoc és excloent (*El Mundo*). Recull el testimoni de les eleccions i Carles Capdevila afegeix que mesuraran la fortalesa del sobiranisme i que caldrà que tothom, Catalunya, Espanya i Europa, acceptin els resultats. El to de l'editorial, a diferència de la resta, és poètic; com es veu en aquesta frase que reproduïm a continuació: "No s'hi val aplicar lleis per fer callar la veu d'un poble, la voluntat de la gent".

9.4 ANÀLISI COMPARATIVA DE 28 DE SETEMBRE DE 2015

L'estudi comparatiu de les fitxes editorials l'hem dividit en dos blocs: en primer lloc, farem una anàlisi de les columnes periodístiques de *La Razón*, *El Mundo* i *La Vanguardia*, i en segon lloc examinarem l'*Ara*. Hem actuat d'aquesta manera perquè les interpretacions argumentals dels diaris envers les eleccions són massa dispars: si l'editorial de *La Razón* i *El Mundo* asseguren que Artur Mas ha perdut el plebiscit, i *La Vanguardia* ho posa en dubte, l'*Ara*, afirma que "amb una participació excepcional, l'independentisme obté la majoria absoluta i guanya vots".

Passem a interpretar els resultats obtinguts pels partits polítics segons els tres diaris: *La Razón* i *El Mundo* insisteixen que la suma dels vots de Convergència i ERC – ara

Junts Pel Sí- és inferior a la dels comicis del 2012. *La Vanguardia* només parla de la victòria de JXSí.

Els diaris estatals ataquen la CUP i la qualifiquen de “ partido de extrema izquierda, anticapitalista, antieuropea, antisistema, violentos, partidarios del movimiento ocupa...” *La Vanguardia* la descriu com assembleària, però tots tres coincideixen que la CUP no donarà suport a la investidura d'Artur Mas com a President. També esmenten la importància dels seus escons (10) per aconseguir la majoria absoluta del sobiranisme en el Parlament.

Passem al PP: és el gran perdedora de les eleccions però *La Razón* justifica aquest fracàs perquè X. Garcia Albiol no ha tingut prou temps per consolidar la seva imatge com a candidat.

Ciudadans recull el vot d'aquells que s'oposen a l'independentisme i n'agafa del PP i del PSC (*La Razón i El Mundo*) i *La Vanguardia* argumenta el seu èxit perquè ha sortit afavorida de la poca abstenció.

Els resultats del PSC són millors del que s'esperaven (*El Mundo, La Vanguardia*). *La Razón* assegura que continua en descens per culpa del bàndol sobiranista que cohabita dins el socialisme.

Catalunya Sí que es Pot i Pablo Iglesias representa la decepció de la jornada (*La Razón i El Mundo*). *La Vanguardia* considera que aquests vots poden sumar-se o no al bàndol independentista (i aquesta ambigüitat segons *La Razón* ha fet perdre vots al partit comunista)

D'unió només en parlen els diaris estatals, sobretot *El Mundo* que considera que “es una pena que el nacionalismo moderado haya recibido este tremendo castigo de las urnas “.

Acabat el resum de les eleccions, passem a analitzar altres aspectes que apareixen en els tres diaris:

- *La Razón* és l'únic diari que exposa que el sistema electoral no és just perquè valora més el vot de la Catalunya interior –molt més independentista- que no l'urbà.
- Atacs directes a Artur Mas: “Artur Mas y los suyos han perdido el plebiscito”(*La Razón*). “Artur Mas no puede liderar su partido ni ser Presidente de la Generalitat” (*El Mundo*). “Juego torcicero planteado por Artur Mas (*La razón*).

- Interès per Ciutadans i Unió (*La razón/El Mundo*) i rebuig cap a Podemos i Pablo Iglesias
- Una gran participació ciutadana (*La Vanguardia*) gràcies a la mobilització dels no independentistes (*La Razón*)
- Societat fragmentada, inestabilitat política (*El Mundo/La Razón*) enfront d'un poble obert i integrador (*La Vanguardia*)
- Les expectatives nacionalistes i l'independentisme ha quedat frustrat (*El Mundo i La Razón*) perquè no s'ha obtingut el suport de com a mínim la meitat de la població.
- Al·lusió a l'escepticisme d'Europa davant dels resultats del 27-S (*La Vanguardia*)

La conclusió que es desprèn dels editorials dels tres diaris també es diferent: *La Razón* ni esmenta la necessitat de dialogar del govern espanyol. Ha estat un fracàs i el somni independentista s'ha d'acabar perquè no té prou recolzament de la ciutadania catalana. *El Mundo*, malgrat titular " El separatismo pierde su plebiscito" creu que el govern estatal ha d'aprofitar la debilitat del sobiranisme per negociar l'encaix Catalunya-Espanya. I *La Vanguardia* esgrimeix l'argumentació contrària: davant la fortalesa del sobiranisme Espanya ha d'acordar un pacte i d'aquí el títol del seu editorial " Oportunidad para el pacto".

La línia argumental del diari *Ara* parteix de la victòria plebiscitària de les eleccions del 27-S. Va guanyar per majoria absoluta l'independentisme en escons i en percentatge de vots. Per fer l'anàlisi de la jornada electoral, Carles Capdevila traça una línia entre els partits sobiranistes (72 diputats) i els unionistes (52) i entre mig hi situa Catalunya Sí que es Pot com a partit defensor del dret a decidir. Però el to triomfador de l'article queda ennegrit en l'últim paràgraf quan recorda que JXSí no depèn d'ell mateix i que li cal rebre el suport de la CUP, suport que pot ser difícil d'aconseguir. I acaba amb la frase " es necessita ampliar la base social de l'independentisme".

El lector intueix que l'*Ara* no dubta en cap moment de la victòria de l'independentisme però sap que el camí cap a la desconexió serà difícil i llarg i que complir el full de ruta provocarà molts maldecaps.

CONCLUSIONS

10 VALORACIÓ DE LES HIPÒTESIS INICIALS

Començo les meves conclusions del treball de recerca reproduint un article titulat “El procés del periodisme” de Jordi Évole ⁸

Crec que quan rellegeixi d'aquí a uns anys els articles que estic escrivint no m'agradaran. No perquè hagi de canviar d'idees, si no per no haver-me resistit a prendre partit per una de les opcions que ara polaritzen Catalunya. No sé si aquesta és una bona decisió per a algú que es dedica al periodisme. Si alguna cosa ha tingut el procés a Catalunya és que no queda ni un periodista per decantar-se pel sí o pel no. Pràcticament tots hem sortit a la palestra de l'opinió de manera apassionada. En articles, tertúlies, entrevistes, tuits, portades i informatius.

En un moment com aquest segurament el més útil per a la ciutadania era comptar amb periodistes que observessin i investiguessin els fets i els expliquessin. Encara que també els asseguro que en aquest moment fins i tot informant de la forma més asèptica algú diria que t'estàs posicionant. Evidentment que tots tenim una línia editorial. Però hem confós aquesta línia amb la militància. No és la primera vegada que passa, però mai de manera tan descarada. Vivim moments de fer pinya i qualsevol crítica als teus pot ser interpretada com a traïció.

Per això, una setmana després de les eleccions, escassegen les informacions que surtin de la trinxera. Per això gairebé tots creuen que han guanyat, encara que per dins puguin pensar que potser també han perdut. Per això uns s'aferren als dos milions de vots a favor de la independència, i altres s'aferren que aquests dos milions de vots només representen el 47% dels votants.

Reconeixements mutus

I mira que seria fàcil reconèixer: «Senyors, tenim un problema, no podem ignorar el que volen dos milions de catalans. S'han de donar respostes concretes, fins i tot plantejar-nos la celebració d'un referèndum». I que els de l'altre costat diguessin: «Potser no podem anar tan ràpid perquè amb menys de la meitat dels vots clarament a favor del sí, no podem tirar endavant un projecte de tanta envergadura com la independència. Pacència, és qüestió de temps, perquè la demografia juga a favor, i si el Govern segueix amb la mateixa actitud, ho aconseguirem en pocs anys».

⁸ ÉVOLE, Jordi. “El procés del periodisme”. El Periódico, lunes 5/10/2015

Això ho escriu un que s'ha posionat. No sóc independentista, però tampoc sóc antiindependentista. I sobretot intento no negar les evidències. El meu màxim desig és que això no s'eternitzi. Però no es preocupin que el que dic no servirà de res. Se seguirà alimentant el conflicte. Perquè hi ha qui viu d'aquest conflicte. És millor parlar d'això que de coses que afecten directament el ciutadà: la desigualtat creixent, els sous precaris, els serveis públics retallats. Per aquest motiu, que el conflicte s'enquisti i es retroalimenti és la gran victòria del poder. D'aquí i d'allà. Un poder cada vegada més independitzat de la ciutadania que més malament ho passa.

Parteixo d'aquest article, on es considera que la premsa s'ha posionat a favor o en contra de la independència del poble català per reafirmar, matisar o contradir les hipòtesis plantejades a l'inici del treball de recerca.

Analitzem la primera tesi. Visualitzant les portades i els editorials dels quatre diaris, puc demostrar que la segona part de la hipòtesi és certa, mentre que la primera és ambigua. Ho argumento mitjançant cinc ítems: l'adjectivació, les declaracions de terceres persones que no s'associen a la notícia important, (polítics, periodistes, intel·lectuals...), els verbs connotats, substantivació i les paraules claus.

- La premsa espanyola rebutja la independència.

La Razón

- Adjectivació- clandestina, separatista, masiva, peor, ausente, electoral, incierta, sólo, inútil
- Paraules claus- ANC, "V", Societat civil catalana, la Diada, independència, Catalunya separada de Espanya, UE, votació inútil, votar, Mas, urnes
- Verbs connotats- empuja, Catalunya despierta, escuchar, se desinfla, consume, pierde, no consigue, se deja, dependerà
- Substantivació- desobediència, unidad, manifestación, tribunal, marcha, marcha ofensiva, secesión, salida, pereversación, malversación, pucherazo, delito, inestabilidad, disfunción, fracaso, desafío

- Declaracions-S'associa la corrupció de la família Pujol amb el procés sobiranista (12/09/2014) . Martinez de Irujo - Grande de España - per reforçar la unitat d' España (12/09/2015)

El Mundo

- Adjectivació- Gran, Justicia, masiva, majoria, pierde, inmensa, arrollado, separatistes, gigantesco, no , frustadas, inútil y estéril

- Paraula clau- simulacro, agitación electoral, fracaso, cumplimiento de la ley, Ciudadans, referèndum, Tribunal Constitucional, polarización, urnas, soberanía indivisible

- Verbs connotats-, actuará, colar, lograr, seguirá, dependerá, toma, pactar, convierte, manipulación, cumplimiento, sortear, exigir, han perdido,

- Substantivació- desobediència, malversación, prevaricación, voto, no, plebiscito, , historia, ERC, beneficio, voto, fantasia, ley, simulacro, separatismo, plebiscito, violencia, TV3, derrota, ficción

- Declaracions- Merkel dóna suport la unitat d'Europa (10/11/2014). Garcia Cárcel i Vargas Llosa declaren que la soberania d'un país és indivisible (12/09/2014)

Com hem pogut veure aquests dos diaris espanyols utilitzen unes paraules majoritàriament negatives relacionades amb el procés sobiranista i inciten al lector a associar la independència amb il·legalitat.

L'Ara

-Adjectivació- milions, cívica, massiu, respectuós, impecable, pacífic i democràtic, clar, massiu, cívica, persistència, excepcional, concòrdia

- Paraula clau- majoria absoluta, l'últim avís, no farà marxa enrere, 9-N, procés

- Verbs connotats- votarem, decidir, pactar, assajar, decideixen, participar,

- Substantivació- State, independent, vots, urnes, política, pluralitat, ceguesa de Rajoy, món, independentisme, urnes, llibertat, aval, vots.

- Declaracions- Antoni Bassas firma “ Aprendre a debatre de tot gràcies al procés” (12/09/2015). Vicenç Villatoro escriu un text periodístic amb el títol “ L’independentisme ha guanyat i té molta feina” (28/09/2015).

Si ara analitzem el diari *Ara* podem observar que el vocabulari és positiu i incita al lector a relacionar el procés amb la independència que conduirà el poble català cap a un futur millor. Així, la hipòtesi que els diaris catalans defensen la independència, en el cas del diari *Ara* és certa.

La Vanguardia

- Adjectivació- legal, meridiana, multitudinaria, pacífica, cordialidad, majúscula, democrática, dialogante.
- Paraula clau- 71civisme, escrutinio, salida política, acabar con el inmovilismo, derecho a decidir, pacto
- Verbs connotats- votan, reafirma, pactar, atemperar, pacificar
- Substantivació- giro, unidad, civismo, oportunidad, legalidad, respeto
- Declaracions- La columna de Lluïa Ramis sobre el dret a decidir (12/09/2015). Joaquin Lluna escriu “ Una victoria poco exportable”

La terminologia emprada en *La Vanguardia* continua tenint connotacions positives envers el procés, però a diferència de *l’Ara*, els mots independència, estat propi, Sí... són substituïts per diàleg, dret a decidir, pacte.... Així, *La Vanguardia* defensa el sobiranisme, que com he explicat a la part teòrica del meu treball de recerca no és un sinònim d’independència.

A continuació demostraré la certesa d’aquesta segona hipòtesi i per confirmar-ho escolliré una portada i un editorial de cada diari seleccionat.

La Razón

- Portada del 28 de setembre del 2015. Avantítol: Catalunya se divide en las elecciones. Títol: Mas no consigue sus objetivos. Subtítol: Pierde el “plebiscito” no convence al 52,14%.

Només llegint els titulars observo que la paraula que es repeteix més és “no”, associada a Mas, símbol de la independència. Implícitament dedueixo que la línia editorial de *La Razón* diu no a la independència. Així la primera frase de la meva hipòtesi és certa, certesa que queda reafirmada amb l’editorial.

- Editorial. “Por la unidad y el progreso” (12/09/2014). La paraula unitat significa: “ un tot no divisible”, és a dir, Espanya és una única nació i Catalunya no se’n pot separar. Unitat va unida amb la paraula progrés: una Catalunya separada, independent s’allunyaria de la modernització i de la prosperitat.

L’Ara

- Títol: “We want our independent State” (12/09/2015).

El missatge que ens transmet la portada del diari és claríssim: nosaltres, els catalans, volem un estat propi. La segona afirmació de la tesi també és correctea: *l’Ara* vol la independència.

- Editorial: “Un persistent missatge al món” (12/09/2015). Si es llegeix l’editorial, el lector certifica la ideologia independentista del diari que queda resumida en les primeres línies de l’article “la Diada és una demostració cívica a favor de la independència”.

La Vanguardia

La Vanguardia se situa en una posició intermèdia entre el suport i el rebuig al procés independentista català. Aposta pel diàleg i el pacte entre Catalunya i Espanya. Comproven amb la portada i l’editorial de 28 de setembre de 2015.

- Títol: El sí se impone

- Subtítols. Majoria absoluta/ sufragio insuficientes/ nuevo parlamento/ movilización histórica

La tesi és el sí guanya però és insuficient: els independentistes només es queden amb el 47,8% dels vots- Aquesta victòria agredolça implica, com diuen

l'editorial del mateix dia "Una oportunidad para el diálogo", que Espanya ha de deixar l'immobilisme i ha de començar a dialogar amb Catalunya.

El Mundo

- Títol: "La mayoría de los catalanes dice no a la independencia (28/09/2015)"

El titular de *EL Mundo* és clar: un percentatge important del catalans no vol la independència, la qual cosa reafirma el caràcter unionista del diari però la paraula majoria implica que hi ha un percentatge de la població que sí que la vol. El lector sap que a Catalunya conviuen dues opinions diferents respecte al procés a diferència de la persona que llegeix *La Razón* perquè aquests últim diari minimitza l'opinió dels independentistes.

El títol de l'editorial del dia 10 de novembre del 2014 reflecteix aquets caràcter més conciliador de *El Mundo* perquè malgrat rebutjar el procés sobiranista creu que Espanya ha de reaccionar si vol lluitar per la unitat d'Espanya.

11 FONTS D'INFORMACIÓ

11.1 BIBLIOGRAFIA

- Centre d'estudi d'Opinió. Eleccions i agenda mediàtica. La premsa i les eleccions del 2012. Col·lecció Papers de treball
- GILI FERRER, Ricard. El nacionalisme és això. Un retorn a la tribu. Comunicació. Revista de Recerca i d'Anàlisi-. N. 17 setembre del 2015
- MAYORAL, Javier. Redacció periodística. Medios, género y formato. Editorial Síntesi. Barcelona 2010
- MARTÍN AGUADO, José Antonio. Proyecto y diseño de un diario. SL: Ciencia 3. Distribución 1992
- MARTIN VIVALDI, Gonzalo. Género periodístico: reportaje crónica, artículo. Editorial Paraninfo. Madrid 1973.
- NAVARRO, Vicenç. Sobiranisme no és independentisme. Ara.cat. Barcelona 25/08/2015
- RIFÀ ROVIRA, Pol. L'objectiu de la premsa escrita. Universitat de Vic. Vic, 2012
- XICOY COMES, Enric. Interpretació periodística del conflicte basc. Facultat de ciències de la comunicació. Blanquerna 2008.
- Hemeroteca. Biblioteca nacional de Catalunya. Carrer de l'hospital, 56 Barcelona.

11.2 WEBGRAFIA

- <http://assemblea.cat/document.txt> delaració
- el "procés" del periodisme.
www.elperiodico.cat/noticias/opinio
- procés independentista català. Viquipèdia, l'enciclopedia lliure
http://ca.wikipedia.org/wiki/procès_independentista_català
- www.ite.educacion.es/modulo_1
- <http://premsacam.wordpress.com>
- <http://www.oumniun.cat>

12 ANNEX

En aquest apartat d'annexos, hi he adjuntat dos tipus tipus de documents: en primer lloc, trobem les fitxes analítiques, la descripció de les quals ja he explicat en l'apartat 9 (página 62) que m'han permès analitzar els editorials dels quatre diaris escollits, i l'excel. L'explicació d'aquest darrer, la trobem a l'apartat 8.5, (página 61) i m'ha facilitat sintetitzar la informació corresponent a les portades de la premsa.

REGISTRE D'IDENTIFICACIÓ

Mitjà: LA RAZÓN

Data: 12/09/2014

INDEPENDENTISTA

NO ESPECÍFIC

NO INDEPENDENTISTA

X

TEMA

El separatisme no triomfa i Europa recolza la unitat de Espanya

TÍTOL DE L'EDITORIAL

Por la unidad y el progreso

ESTRUCTURA

	INEXISTENT	ESCÀS	SUFICIENT	NOTABLE
Context. Referents històrics			X	
Argumentació contrària	X			
To literari		X		

POSICIONAMENT

	SÍ	NO	NO S'ESMENTA	AMBIGÜITAT
L'independentisme és majoria?		X		
Catalunya independent entraria a la UE?		X		

PRINCIPALS CONCLUSIONS DE L'ESDEVENIMENT DESCRIT

IMPLÍCITA

- Defensa la concentració paral·lela celebrada a Tarragona per Societat Civil Catalana: aquests manifestants són els veritables catalans
- La veritable Catalunya està a favor de forma part d'Espanya
- Només es parla dels artistes unionistes
- UE no acceptaria la independència de Catalunya
- Artur Mas no és un bon president de la Generalitat
- Associació de la violència amb la independència
- Mai es permetrà la ruptura

EXPLÍCITA

- Malgrat la quantitat de manifestants (mig milió de persones) la veritable Catalunya no vol la independència
- S'ha de vetllar per la unitat entre els pobles
- S'exalta la figura de Joan Miró com a català i espanyol universal
- La UE està preocupada pels desitjos independentistes d'Escòcia i Catalunya
- Errònia interpretació d'Artur Mas respecta el procés independentista.
- Albert Rivera va haver de ser protegit d'atacs violents
- Catalunya i Espanya són indissolubles

EXPRESSIONS CLAU

- “ Es un error concluir que la gran mayoría de los catalanes son partidarios de la independencia y de separarse de España. Nada más falso”
- “ La una (España) no es posible sin la otra (Cataluña) y ésta es inexplicable sin la primera”
- “ Siempre choca la fantasía separatista con la realidad de esta vieja nación”
- “ El mundo civilizado tiene por absurdo e ilusorio el desafío separatista del nacionalismo catalán”
- “ Ayer se vivió una jornada marcada y monopolizada por el proyecto excluyente del separatismo”
- Separatismo pagado de soberbia y que se cree imbuido del derecho a decidir quién es catalán y quién no

FOTOGRAFIA

Aquest text periodístic d'opinió ve acompanyat d'una imatge. El seu valor és enjudiciar: caricaturitza un moment polític, la independència, i l'associa al “populismo”, expressió pejorativa que fa referència a polítics demagògics i a vegades antidemocràtics.

REGISTRE D'IDENTIFICACIÓ

Mitjà: El Mundo

Data: 12/09/2014

INDEPENDENTISTA

NO ESPECÍFIC

NO INDEPENDENTISTA

X

TEMA

Mas pressionat per ERC i ANC, es veurà obligat a fer un referèndum.

TÍTOL DE L'EDITORIAL

Mas, arrollado por el soberanismo tras brindar la diada a ERC

ESTRUCTURA

INEXISTENT

ESCÀS

SUFICIENT

NOTABLE

Context/ Referents històrics

X

Argumentació contrària

X

To literari

X

POSICIONAMENT

SÍ

NO

NO S'ESMENTA

AMBIGÜITAT

L'independentisme és majoria?

X

Catalunya independent entraria a la UE?

X

PRINCIPALS CONCLUSIONS DE L'ESDEVENIMENT DESCRIT

IMPLÍCITA

- Els culpables de l'independentisme són l'ANC i ERC
- Si hi ha eleccions anticipades la ruptura entre independentistes i unionistes serà més greu
- Artur Mas se sent pressionat per posar les urnes el 9N

EXPLÍCITA

- Ruptura separatista impulsada per Artur Mas i ERC
- Presència d'estelades com a símbol republicà i separatista
- Obligació de referèndum
- Lluita de poder entre CIU i ERC
- La diada hauria de servir per crear ponts de diàleg entre Catalunya i Espanya
- Mas és un personatge secundari

EXPRESSIONS CLAU

- “ Marea d'estaladas – banderes republicanes i seccionalista”
- “ Viaje a ninguna parte con sus socios de ERC”
- “ Está todo listo para sacar las urnes”
- “ CIU poco tiene que hacer frente al populismo de ERC o la ANC
- “ La diada ha de promover la convivència y tender puentes no para hacer frentes
- “ Referendum il·legal
- “ Los comicios encorriarían más la división que padece la sociedad catalana

FOTOGRAFIA

És una imatge complementària, que no et dóna cap mena d'informació extra. És de mida reduïda i per tant no té molta importància. Representa l'urna del 9N i simbòlicament a sobre seu hi ha dibuixada una línia amb ziga-zaga que representa una possible separació entre Catalunya i Espanya o bé la divisió de la societat catalana.

REGISTRE D'IDENTIFICACIÓ

Mitjà: La Vanguardia

Data: 12/09/2014

INDEPENDENTISTA

NO ESPECÍFIC

NO INDEPENDENTISTA

X

TEMA

La gran importància d'una manifestació a favor de la independència on els ciutadans van demostrar una conducta cívica.

TÍTOL DE L'EDITORIAL

El momento de un giro

ESTRUCTURA

INEXISTENT

ESCÀS

SUFICIENT

NOTABLE

Context/ Referents històrics

X

Argumentació contrària

X

To literari

X

POSICIONAMENT

SÍ

NO

NO S'ESMENTA

AMBIGÜITAT

L'independentisme és majoria?

X

Catalunya independent entraria a la UE?

X

PRINCIPALS CONCLUSIONS DE L'ESDEVENIMENT DESCRIT

IMPLÍCITA

EXPLÍCITA

- El procés sobiranista ha de respectar la legalitat i s'ha de donar suport a tota la població catalana independentista o no.

- L'independentisme té molt poder i no es pot ignorar. Madrid hauria de dialogar
 - Manifestació cívica i eufòrica
 - Totes les opinions s'han de respectar
 - El canvi que s'està duen a Catalunya, passa a altres indrets com GB
 - Cal que la ruptura amb Espanya sigui democràtica

EXPRESSIONS CLAU

- “Civismo, ejemplaridad y euforia”
- “Està es la realidad y ante la realidad major no ponerse de espaldas”
- “derecho a decidir”
- “ Una parte importante de la Sociedad catalana no se pronuncia por la independencia”
- “ No estamos ante una sociedad rota, bloqueada o enfrentada”
- “ (el Gobierno espanyol) debe atemperar y pacificar. Ha de ensanchar la comprensión política de la realidad”

FOTOGRAFIA

No hi ha cap mena de fotografia en l'editorial. Podem trobar que hi ha un canvi d'estil i mida en la primera lletra de cada paràgraf.

REGISTRE D'IDENTIFICACIÓ

Mitjà: L'Ara

Data: 12/09/2014

INDEPENDENTISTA

NO ESPECÍFIC

NO INDEPENDENTISTA

X

TEMA

És el moment de decidir el futur de Catalunya i la seva possible independència.

TÍTOL DE L'EDITORIAL

L'hora de la política, l'hora de les urnes

ESTRUCTURA

INEXISTENT

ESCÀS

SUFICIENT

NOTABLE

Context/ Referents històrics

X

Argumentació contrària

X

To literari

X

POSICIONAMENT

SÍ

NO

NO S'ESMENTA

AMBIGÜATAT

L'independentisme és majoria?

X

Catalunya independent entraria a la UE?

X

PRINCIPALS CONCLUSIONS DE L'ESDEVENIMENT DESCRIT

IMPLÍCITA

- El camí cap a la independència ja ha començat i tot el món compren la voluntat del poble català a decidir sobre el seu futur

EXPLÍCITA

- Defensa el dret a decidir de forma massiva i democràtica
- La ceguesa d' Espanya és incomprendible no només des de Catalunya sinó també des de la resta de Europa
- La immobilitat del govern Espanyol comportar un creixement respecta la independència
- La UE no vols problemes amb Catalunya
- Els partits catalans han d'estar a favor del 9N
- La societat catalana és molt important en el procés

EXPRESSIONS CLAU

- “Clam massiu pacífic i democràtic”
- “Ceguesa de la classe política espanyola”
- “La U.E. no li interessa de cap manera una crisi frontera endins(una crisi Espanya-Catalunya)”
- “Ha de passar alguna cosa el 9N”
- “En el camp oficial guanya la prudència i l’statu quo”
- “S’acosta, doncs, l’hora de la política en majúscules

FOTOGRAFIA

En l’editorial de l’Ara no s’hi troba cap mena de fotografia, només hi ha la primera lletra de l’article en un format més gran i amb un estil diferent.

REGISTRE D'IDENTIFICACIÓ

Mitjà: LA RAZÓN

Data: 10/09/2014

INDEPENDENTISTA

NO ESPECÍFIC

NO INDEPENDENTISTA

X

TEMA

Critica el procés sobiranista i la funció de la generalitat de Catalunya ja que esmenta que només està el servei d'un part de la població

TÍTOL DE L'EDITORIAL

Una votación inútil

ESTRUCTURA

	INEXISTENT	ESCÀS	SUFICIENT	NOTABLE
Context/ Referents històrics		X		
Argumentació contrària	X			
To literari	X			

POSICIONAMENT

	SÍ	NO	NO S'ESMENTA	AMBIGÜITAT
L'independentisme és majoria?		X		
Catalunya independent entraria a la UE?			X	

PRINCIPALS CONCLUSIONS DE L'ESDEVENIMENT DESCRIT

IMPLÍCITA

- La Generalitat denega el diàleg
- Les urnes no han augmentat els nombre d'independents
- Una votació amb trapes i per tant sense cap mena de credibilitat
- S'associa l'independentisme amb ideologies feixistes
- El govern espanyol perdonarà l'error d'Artur Mas. Ell és l'únic culpable del procés
- Catalunya no li interessa la independència

EXPLÍCITA

- La Generalitat ha obstruït la via a un procés de diàleg
- La consulta del 9 de novembre és anticonstitucional.
- Les urnes només han servit per remarcar que la majoria dels catalans són unionistes
- S'ha presentat la consulta com eleccions autonòmiques.
- El procés independentista provoca unes despeses econòmiques innecessàries
- El govern espanyol s'ha mostrat serè i moderat davant la immoralitat de Catalunya
- Una participació molt baixa

EXPRESSIONS CLAU

- “ no ha escatimado el dinero público que generan todos los ciudadanos y entidades con sus impuestos – sean de convicciones separatistes o no- para engrasar esa máquina omnipresente en que se ha convertido el proceso independentista catalán
- “ La justícia repararà el bien jurídico atropellado”
- “ la directa implicación de su vicepresidenta, Joana Ortega, y la admisión pública de responsabilidad por parte del propio presidente , Artur Mas, ha culminado un acto claramente anticonstitucional”
- “ el Gobierno catalán puede haber incurrido en delitos de desobediencia, prevaricación y malversación.”
- “Hace dos años que Catalunya se ve sometida a campañas de propaganda ideològica”
- “La jornada de ayer en Catalunya ha sido un ejercicio inútil. (...) es como una farsa”
- “El gobierno mantiene una postura de serenidad y moderación ante la provocación. Tratará de mantener el dialogo institucional”
- “Mas atrapado en un error de cálculo electoral por su inexplicable actitud”

FOTOGRAFIA

L'opinió de l'editorial del 9 de novembre del 2014 queda reforçada per la imatge fotogràfica que l'acompanya, com també succeeix en l'editorial del 12 de setembre del 2014.

En el centre de la columna, podem veure la il·lustració d'un senyor amb barretina i estelada i un missatge molt breu que diu “El desafuero es la evolución lógica del fuero”. Mitjançant aquest joc de paraules, el diari ridiculitza un personatge –podem intuir Artur Mas- i exigeix que se li retirin els seus privilegis (desafuero) com a persona aforada. Segons la definició de la paraula “desafuero”,això només pot succeir si el polític comet un delictes en contra de la democràcia i la llibertat. Implícitament, La Razón, acusa al President de la Generalitat de criminal i antidemocràtic. Cal una lectura molt acurada per adonar-se de la transcendència d'aquestes quatre paraules, que llegides fins i tot semblen divertides malgrat amagar un judici tan sever sobre una persona pública i escollida democràticament pel poble català.

REGISTRE D'IDENTIFICACIÓ

Mitjà: El Mundo

Data: 10/11/2014

INDEPENDENTISTA

NO ESPECÍFIC

NO INDEPENDENTISTA

X

TEMA

La consulta del 9N és anticonstitucional però cal que el govern espanyol dialogui amb Catalunya

TÍTOL DE L'EDITORIAL

Es hora de hacer política además de exigir el cumplimiento de la ley

ESTRUCTURA

INEXISTENT

ESCÀS

SUFICIENT

NOTABLE

Context/ Referents històrics

X

Argumentació contrària

X

To literari

X

POSICIONAMENT

SÍ

NO

NO S'ESMENTA

AMBIGÜITAT

L'independentisme és majoria?

X

Catalunya independent entraria a la UE?

X

PRINCIPALS CONCLUSIONS DE L'ESDEVENIMENT DESCRIT

IMPLÍCITA

- La celebració del 9N ratllar la legalitat i el govern espanyol acusarà formalment les institucions i els partits polítics que la van permetre
- Rajoy i Madrid hauria de començar a actuar si vol aturar l'onada independentista que cada vegada té més seguidors

EXPLÍCITA

- La consulta popular és una ficció democràtica
- S'ha de relativitzar l'èxit de la participació
- Durant el mandat de Convergència només se li ha donat importància al dret de decidir
- El govern espanyol ha actuat amb fermesa davant la desobediència de Catalunya
- Seran investigats els partits polítics i institucions, no les associacions civils
- El govern espanyol ha de dialogar amb Catalunya i segons Mas ha de permetre la celebració del referèndum
- Tensions dins de Convergència divideixen el 9N
- Artur Mas ha evitat unes eleccions anticipades que perdria davant ERC

EXPRESSIONS CLAU

- “ Ficción democrática”
- “ Dos millones de catalanes acudieron a las urnes”
- “ Hay que relativizar esta asistencia”
- “ El gobierno debe resumir a la política para recibir los embates del independentismo”
- “ Acto propagandístico de exaltación independentista con urnes de cartón”
- “ La Generalitat (no puede) saltarse a la torera las resoluciones TC”
- “ Rajoy està obligado a permitir la celebración de un referèndum, segon Artur Mas”
- “ Simulacro de votación”
- “La demanda de independència suma adeptos día tres día”

FOTOGRAFIA

La imatge està situada al centre del text periodístic i és de dimensions reduïdes. Representa una urna de cartó amb el 9N vigilada per un mapa mut d'Espanya on s'ha dibuixat el símbol de la Justícia. Fins aquí, imatge informativa que resumeix l' esdeveniment de la consulta popular. A la part superior, dues màscares de teatre permet interpretar la consulta com un acte de ficció. En els laterals de la imatge hi apareixen dues cares enfrontades, separades pel 9N. Metafòricament hem d'identificar-les com Catalunya i Espanya. Aquests darreres il·lustracions- màscares i rostres- són imatges expressives que necessiten una interpretació simbòlica.

REGISTRE D'IDENTIFICACIÓ

Mitjà: La Vanguardia

Data: 10/11/2014

INDEPENDENTISTA	NO ESPECÍFIC	NO INDEPENDENTISTA
X		

TEMA

Espanya no pot ignorar la consulta. Cal que estableixi un diàleg polític amb Catalunya malgrat que la independència no sigui l'opció majoritària del país.

TÍTOL DE L'EDITORIAL

Acabar con el inmovilismo

ESTRUCTURA

	INEXISTENT	ESCÀS	SUFICIENT	NOTABLE
Context/ Referents històrics				X
Argumentació contrària			X	
To literari		X		

POSICIONAMENT

	SÍ	NO	NO S'ESMENTA	AMBIGÜITAT
L'independentisme és majoria?		X		
Catalunya independent entraria a la UE?				X

PRINCIPALS CONCLUSIONS DE L'ESDEVENIMENT DESCRIT

IMPLÍCITA	EXPLÍCITA
- El govern Espanyol no pot obviar la consulta del 9N. No pot protegir-se sota el concepte d'il·legalitat perquè la consulta ha respectat la llei. Cal que des de Madrid s'obrin negociacions per tal de negociar l'encaix Catalunya-Espanya. Des d'Europa no s'entendria l'immobilisme de Rajoy. Però des de la Generalitat s'ha de tenir en compte que l'opció de la independència no és majoritària	- Les eleccions no poden ser ignorades per Espanya. Ha d'actuar - Són constitucional - És un disbarat denunciar Artur Mas per posar les urnes - La Unió Europea comença a preguntar-se per què Espanya no dialoga amb Catalunya - Dins del marc de crisis econòmica, Espanya hauria d'haver mimat una comunitat pròspera com Catalunya - No hi ha manipulació ideològica del govern cap els ciutadans - Catalunya ha d'actuar de manera intel·ligent i no assemblar-se a Espanya

EXPRESSIONS CLAU

- “ El gobierno de Espanya no puede ignorar o minimitzar (la consulta)
- “ El inmovilismo podia ser una temeridad”
- “ Se ha respetado la ley”
- “ Mobilización civil, democrática y pacífica de los ciudadanos”
- “ España necessita unos pactos internos que la fortalezcan”
- “ La cuestión de Catalunya esta dejando de ser exclusivo “ problema interno” espanyol”
- “ (España debe tener) una gobernación moderna, flexible, inteligente, imaginativa y centrista”
- “ Hay que abrir horizontes de pacto”

FOTOGRAFIA

No hi ha cap mena de fotografia només ressalta la tipologia de les lletres del principi del cada paràgraf. És una constant dels editorials de La Vanguardia

REGISTRE D'IDENTIFICACIÓ

Mitjà: L'Ara

Data: 10/11/2014

INDEPENDENTISTA

NO ESPECÍFIC

NO INDEPENDENTISTA

X

TEMA

El camí cap a la independència és irreversible

TÍTOL DE L'EDITORIAL

L'últim avís de Catalunya en un 9N massiu i cívic.

ESTRUCTURA

INEXISTENT

ESCÀS

SUFICIENT

NOTABLE

Context/ Referents històrics

X

Argumentació contrària

X

To literari

X

POSICIONAMENT

SÍ

NO

NO S'ESMENTA

AMBIGÜITAT

L'independentisme és majoria?

X

Catalunya independent entraria a la UE?

X

PRINCIPALS CONCLUSIONS DE L'ESDEVENIMENT DESCRIT

IMPLÍCITA

EXPLÍCITA

- No hi ha marxa enrere. La independència és una realitat.

- És l'últim avís el govern Espanyol
- La consulta del 9N va ser un èxit rotund
- Si Madrid es nega a escoltar, serà impossible una sortida pactada amb l'estat
- Des de la negativitat s'enforteix l'independentisme
- El procés del dret a decidir és irreversible
- No és un acte de desobediència
- El PP i també Pedro Sánchez es mostren cecs davant del procés

EXPRESSIONS CLAU

- “ No es pot privar la gent de les seves il·lusions i projectes i encara menys de la seva veu i els seus drets”
- “La consulta del 9-N es pot qualificar d'èxit rotund”
- “A cada negativa (del govern espanyol)s'enforteix la voluntat del poble català de decidir el seu propi futur polític”
- “Madrid no pot ignorar el clam ciutadà i mantenir tancades les portes d'una negociació pactada”
- “El procés al dret de decidir és irreversible”
- “Catalunya en surt enfortida i cohesionada, sense exclusions”

FOTOGRAFIA

No hi ha cap imatge

REGISTRE D'IDENTIFICACIÓ

Mitjà: La Razón

Data:12/09/2015

INDEPENDENTISTA

NO ESPECÍFIC

NO INDEPENDENTISTA

X

TEMA

L'independentista perd força

TÍTOL DE L'EDITORIAL

El reflujo del desafío separatista catalán

ESTRUCTURA

INEXISTENT

ESCÀS

SUFICIENT

NOTABLE

Context/ Referents històrics

X

Argumentació contrària

X

To literari

X

POSICIONAMENT

SÍ

NO

NO S'ESMENTA

AMBIGÜITAT

L'independentisme és majoria?

X

Catalunya independent entraria a la UE?

X

PRINCIPALS CONCLUSIONS DE L'ESDEVENIMENT DESCRIT

IMPLÍCITA

EXPLÍCITA

- L'onada independentista decreix i el President se n'adona que perd adeptes

- És la manifestació menys nombrosa de totes les celebrades (1,4 milions de persones)
- Artur Mas defensa que es pot proclamar la independència encara que no s'obtingui el 50% dels escons

EXPRESSIONS CLAU

- “El President, Artur Mas, lanzó su desfilo separatista”
- “ Evidente reflujo del secesionismo catalán”

FOTOGRAFIA

El text no està acompanyat de cap imatge fotogràfica.

REGISTRE D'IDENTIFICACIÓ

Mitjà: El Mundo

Data: 12/09/2015

INDEPENDENTISTA

NO ESPECÍFIC

NO INDEPENDENTISTA

X

TEMA

La Diada es converteix en el primer acte electoral de les eleccions del 27 de setembre

TÍTOL DE L'EDITORIAL

Los independentistas convierten la Diada en el día del partido

ESTRUCTURA

INEXISTENT

ESCÀS

SUFICIENT

NOTABLE

Context/ Referents històrics

X

Argumentació contrària

X

To literari

X

POSICIONAMENT

SÍ

NO

NO S'ESMENTA

AMBIGÜITAT

L'independentisme és majoria?

X

Catalunya independent entraria a la UE?

X

PRINCIPALS CONCLUSIÓ DE L'ESDEVENIMENT DESCRIT

IMPLÍCITA

EXPLÍCITA

- La Diada és el primer acte polític de les properes eleccions i els partits unionistes han de sumar esforços si volen dificultar el camí cap a la independència

- El nacionalisme català manipula les masses i converteix la Diada en un míting electoral
- Mas exclou una part de la societat catalana
- TV3 dona suport incondicional a Junts pel Sí
- Els partits legals han de mobilitzar a la Catalunya silenciosa

EXPRESSIONS CLAU

- “manipulación de masas”
- “república independiente catalana”
- “TV3 es un altavoz entusiasta de la Diada”
- “los nacionalistas han comenzado una huida hacia adelante”
- “los partidos constitucionales (...) han de movilizar la Cataluña silenciosa”

FOTOGRAFIA

La informació de l'editorial es complementa amb una imatge petita d'una urna, metàfora de les Eleccions del 27 de setembre. En un darrer pla, com a fons decoratiu, es veu una diana. És en aquest punt quan la imatge es converteix en interpretativa: les properes eleccions són un joc d'atzar i com a tals, cal confiar, o no, en la sort. Es banalitza un acte democràtic transcendent com unes votacions que poden decidir un nou futur per Catalunya i s'equiparen a uns jocs lúdics.

REGISTRE D'IDENTIFICACIÓ

Mitjà: La Vanguardia

Data: 12/09/2015

INDEPENDENTISTA

NO ESPECÍFIC

NO INDEPENDENTISTA

X

TEMA

La diada del 2015. Com les anteriors, va ser excepcional però la data decisiva són les eleccions del 27-S

TÍTOL DE L'EDITORIAL

Después de la manifestación

ESTRUCTURA

INEXISTENT

ESCÀS

SUFICIENT

NOTABLE

Context/ Referents històrics

X

Argumentació contrària

X

To literari

X

POSICIONAMENT

SÍ

NO

NO S'ESMENTA

AMBIGÜITAT

L'independentisme és majoria?

X

Catalunya independent entraria a la UE?

X

PRINCIPALS CONCLUSIONS DE L'ESDEVENIMENT DESCRIT

IMPLÍCITA

- La Diada del 2015 ha estat una gran celebració semblant a les anteriors, però la convocatòria decisiva serà les eleccions del 27-S

EXPLÍCITA

- Recorda les dades precedents i explica el recorregut de la V per la Meridiana
- El immobilisme del govern estatal és exasperat. No pot ignorar la diada
- L'independentisme no és flor d'un dia, no és un caprici passatger
- Si el govern menysprea la Diada, la desconnexió entre Catalunya i Espanya encara serà més gran.
- Una altre cita importantíssima serà la del 27-S

EXPRESSIONS CLAU

- “ Cataluña i España viven tiempos de descontento”
- “ El quietismo exhibido por el Gobierno estatal ha sido decepcionante”
- “ Ignorar esta realidad o menospreciarla solo contribuirá afrandar unas diferencias que ya son graves”
- “ La convocatòria decisiva será fijada para dentro de dos semanas: 27-S

FOTOGRAFIA

No hi ha cap imatge fotogràfica igual que la resta de les editorials d'aquest diari

REGISTRE D'IDENTIFICACIÓ

Mitjà: L'Ara

Data: 12/09/2015

INDEPENDENTISTA

NO ESPECÍFIC

NO INDEPENDENTISTA

X

TEMA

La diada demostra el caràcter integrador de la independència

TÍTOL DE L'EDITORIAL

Un persistent missatge al món

ESTRUCTURA

INEXISTENT

ESCÀS

SUFICIENT

NOTABLE

Context/ Referents històrics

X

Argumentació contrària

X

To literari

X

POSICIONAMENT

SÍ

NO

NO S'ESMENTA

AMBIGÜITAT

L'independentisme és majoria?

X

Catalunya independent entraria a la UE?

X

PRINCIPALS CONCLUSIONS DE L'ESDEVENIMENT DESCRIT

IMPLÍCITA

EXPLÍCITA

- La força de l'independentisme es mesurarà a les eleccions i siguin quin siguin els resultats tothom els haurà d'acceptar, Catalunya, Espanya i Europa

- La Diada és una demostració de fora cívica a favor de la independència
- Voluntat integradora, incloent, de la manifestació
- Les eleccions serviran per mesurar la fortalesa de l'independentisme
- Després de les eleccions cal concòrdia i diàleg
- Atac a Madrid: el dret i la llei no pot frenar la veu d'un poble
- L'Europa XXI hauria de comprendre Catalunya

EXPRESSIONS CLAU

- “Voluntat democràtica i integradora, incloent”
- “Un país per tothom”
- “La Diada va llançar un missatge al món, i particular a Europa”
- “El 27-S el sobiranisme se sotmetrà a veredicta, un veredicta que tothom hauria d’acceptar”
- “Les lleis no poden ser un fre a la llibertat, no poden obstruir la voluntat de la gent”
- “La democràcia espanyola hauria de ser prou madurar per entendre-ho”

FOTOGRAFIA

No hi ha cap imatge fotogràfica com la resta dels editorials del diari Ara

REGISTRE D'IDENTIFICACIÓ

Mitjà: La Razón

Data: 27/09/2015

INDEPENDENTISTA

NO ESPECÍFIC

NO INDEPENDENTISTA

X

TEMA

Els mals resultats i el descens de l'independentisme

TÍTOL DE L'EDITORIAL

Artur Mas pierde su "pebliscito"

ESTRUCTURA

INEXISTENT

ESCÀS

SUFICIENT

NOTABLE

Context/ Referents històrics

X

Argumentació contrària

X

To literari

X

POSICIONAMENT

SÍ

NO

NO S'ESMENTA

AMBIGÜITAT

L'independentisme és majoria?

X

Catalunya independent entraria a la UE?

X

PRINCIPALS CONCLUSIONS DE L'ESDEVENIMENT DESCRIT

IMPLÍCITA

- El procés separatista ja no té majoria, i l'unionisme recupera força
- La no majoria independentista fa impossible un plebiscit
- Mas no pot dependre d'un partit antisistema (CUP)

EXPLÍCITA

- L'independentisme es desinfla, però Artur Mas continua amb el procés sobiranisme
- Empitjorament del resultats del 2012
- No es pot dur a terme un procés separatista sense tenir més de la meitat de seguidors
- JXSí necessita la CUP, partit anticapitalista i antisistema, per formar govern
- Ciutadans, el partit més unionista, puja escons respecta el 2012
- Podem decep
- PP perd escons per falta del poc temps de preparació
- PSC cau per la ambigüitat del seu discurs

EXPRESSIONS CLAU

- “Artur Mas no sólo ha perdido su forzado “pebliscito”, sinó que además, ha dejado una Cataluña fracturada y sin proyecto de gobierno”
- “ La formación separatista impulsada desde la Generalitat ha perdido nueve escaños”
- “ Los votos de la CUP (...) formación anticapitalista i antisistema”
- “ Juego torticero planteado por Artur Mas”
- “ Las elecciones de ayer han registrado una participación histórica que, sin duda , ha sido fundamental para corregir las disfunciones de un sistema electoral que prima el voto del interior rural y mas catalanistes frente el urbano”

FOTOGRAFIA

Té un imatge informativa perquè complementa la informació del text. Apareix una urna que representa les eleccions i dins del paperet hi ha la silueta de Catalunya, per tant a través de la imatge pots deduir que s'han celebrat eleccions a Catalunya

REGISTRE D'IDENTIFICACIÓ

Mitjà: El Mundo

Data: 28/09/2015

INDEPENDENTISTA

NO ESPECÍFIC

NO INDEPENDENTISTA

X

TEMA

Les elecciones castiguen l'independentisme i surt reforçat Ciutadans partit defensor del unionisme.

TÍTOL DE L'EDITORIAL

El separatismo pierde su plebiscito

ESTRUCTURA

INEXISTENT

ESCÀS

SUFICIENT

NOTABLE

Context/ Referents històrics

X

Argumentació contrària

X

To literari

X

POSICIONAMENT

SÍ

NO

NO S'ESMENTA

AMBIGÜITAT

L'independentisme és majoria?

X

Catalunya independent entraria a la UE?

X

PRINCIPALS CONCLUSIONS DE L'ESDEVENIMENT DESCRIT

IMPLÍCITA

- El independentisme cau i ja no és majoria, en canvi Ciutadans puja molt en escons, els unionistes creixen
- JXSí ha de negociar amb la CUP per obtenir majoria en escons.
- JXSí no pot permetre dur el procés sobiranista amb un partit extremista i violent

EXPLÍCITA

- La independència baixa en escons que passa de tenir-ne 74 a 72 en les últimes eleccions
- La independència té el suport de les institucions catalanes
- La CUP té un paper molt important
- Ciutadans puja en escons i es presenta com a l'alternativa a la independència
- Catalunya Sí que es Pot obté un resultat dolent a causa de la falta de definició envers el sobiranisme i el error de escollir Lluís Rabell com a cap de llista
- Unió, el nacionalisme moderat, s'ha quedat sense representació

EXPRESSIONS CLAU

- “ Eran un plebiscito. Pues bien, lo han perdido”
- “ El nacionalismo ha sufrido una derrota”
- “ La CUP tiene la llave”
- “ Organización de extrema izquierda , que defiende la violencia en la calle, promueve el movimiento okupa, y propugna la salida de Cataluña de la Unión Europea (es refereix a la CUP)”
- “ El gran triomfador de las elecciones es Ciudadans”
- “ Las expectativas nacionales han quedado muy frustadas”

FOTOGRAFIA

En la fotografia apareix un urna amb dues banderes entrelaçades. Cada bandera està onejada per una persona diferent. La meitat de Catalunya és sobiranista, l'altre meitat és unionista i cal que comparteixin ambdues un mateix present i futur.

REGISTRE D'IDENTIFICACIÓ

Mitjà: La Vanguardia

Data: 28/09/2015

INDEPENDENTISTA

NO ESPECÍFIC

NO INDEPENDENTISTA

X

TEMA

El diàleg és l'única opció

TÍTOL DE L'EDITORIAL

Una oportunidad para el dialogo

ESTRUCTURA

INEXISTENT

ESCÀS

SUFICIENT

NOTABLE

Context/ Referents històrics

X

Argumentació contrària

X

To literari

X

POSICIONAMENT

SÍ

NO

NO S'ESMENTA

AMBIGÜITAT

L'independentisme és majoria?

X

Catalunya independent entraria a la UE?

X

PRINCIPALS CONCLUSIONS DE L'ESDEVENIMENT DESCRIT

IMPLÍCITA

- La societat catalana està dividida en dos bàndols, el bàndol sobiranista i el unionista.
Ara és el moment de començar el diàleg entre la Generalitat i el Govern espanyol per tal de poder solucionar aquests tema i millora la relació de Catalunya i Espanya

EXPLÍCITA

- La societat esta dividida a causa del procés sobiranista
- JXSí guanya però lluny de la majoria absoluta
- JXSí necessita el recolzament de la CUP, partit anticapitalista
- Fracàs del PP
- PSC guanya a les enquestes
- Èxit de Ciutadans
- Catalunya Sí que es Pot no obté bons resultats

EXPRESSIONS CLAU

- “ La Sociedad catalana és muy plural”
- “ El proyecto sobiranista pasa a depender de forma casi decisiva del apoyo de la CUP”
- “ Hems sido críticos con la actitud quietista del Gobierno y del PP ante el reto sobiranista”
- “ Algo deberá cambiar”
- “ La cuestión independentista se sigue con mucha atención en Eurpa”

FOTOGRAFIA

No apareix cap imatge fotogràfica.

REGISTRE D'IDENTIFICACIÓ

Mitjà: L'Ara

Data: 28/09/2015

INDEPENDENTISTA

NO ESPECÍFIC

NO INDEPENDENTISTA

X

TEMA

La independència guanya

TÍTOL DE L'EDITORIAL

Un aval democràtic al procés que demanarà responsabilitat i concòrdia

ESTRUCTURA

INEXISTENT

ESCÀS

SUFICIENT

NOTABLE

Context/ Referents històrics

X

Argumentació contrària

X

To literari

X

POSICIONAMENT

SÍ

NO

NO S'ESMENTA

AMBIGÜITAT

L'independentisme és majoria?

X

Catalunya independent entraria a la UE?

X

PRINCIPALS CONCLUSIÓ DE L'ESDEVENIMENT DESCRIT

IMPLÍCITA

EXPLÍCITA

- Aquestes eleccions han servit per afirmar el poder de la independència. Un altre cop, igual que a les manifestacions, ha estat una data on hi ha hagut un moviment massiu i cívic a causa del plebiscit. Amb aquesta clara demostració de ganes de decidir el futur de Catalunya, el Govern Espanyol no pot ignorar-ho.

- Participació del 77,46%
- La independència guanya les eleccions
- JXSí depèn de la CUP
- Ciutadans obté un gran èxit
- PP fracassa mentre que PSC cau però no tant com mostraven les estadístiques
- CSQP empitjora els resultats de ICV-EUiA del 2012
- Unió no obté representació

EXPRESSIONS CLAU

- “ Va demostrar les seves ganes de de decidir el propi futur”
- “ Va sortir massivament i democràticament al carrer per ompli les urnes amb vots”
- “ El nou parlament de Catalunya tindrà majoria absoluta de diputats favorables a un nou estat català”
- “ JXSí (...) no depèn d’ell mateix”
- “ L’estat espanyol haurà d’assumir que la independència té un clar mandat a les urnes”

FOTOGRAFIA

No hi ha cap imatge fotogràfica

PORTADA 12/9/2014 (Categorització 1)		EL MUNDO	LA RAZON	LA VANGUARDIA	L'ARA
Avantttol	-	-	Onze de setembre Majúscula V	-	Votarem!
Títular	El Independentismo toma la calle " Señor Mas, pónganos las urnas"	La ANC empuja a Artur Mas a la desobediencia civil con una "v" masiva	Dos paràgrafs	Sí, una	-
Subttol	Tres paràgrafs	Dos paràgrafs	Dos paràgrafs	Sí, una	-
Imatge	Sí, una (no completem la imatge de publicitat)	Sí, tres (No completem la foto de publicitat)	Bandera catalana humana	Bandera catalana humana	Sí, una
simbols de la imatge	Banderas Independentistes	bandera enorme acompañada d'una pancarta amb el lema "Leida, ciutat espanyola"			Bandera catalana humana
Dimensions de la imatge					
Classificació de la notícia	Principal o reina	Principal o reina	Principal o reina	Principal o reina	Principal o reina
Tipografia	Lletra minúscula amb negreta. Superior a la lletra de la notícia important	Lletra minúscula en negreta superior a la lletra de color blanc que acompaña a la foto	Lletres minúscules menys la V que és de dimensions superiors i de color vermell	Lletres majúscules i de grans dimensions	Lletres majúscules i de grans dimensions
Dimensions del contigut/ espai que ocupa	referendum/ Artur Mas eufòrica/ urnas/ Carmen Iglesias arremete contra las fantasías de los nacionalistas/ Mas i Junqueras han partido en dos Cataluña/ derecho a voto de los españoles	desobediencia civil/ clandestina/ ruptura/ separatista/ acto constitucional/ corrupción en el procés sobiranista/ Pujol	consulta/ èxit/ monumental/ civisme/ exemple/ eufòria	I (signe d'exclamació)	
	577,87	580,2	659,98		848,36

PORTADA 10/11/2014 (Categorització 2)		EL MUNDO	LA RAZON	LA VANGUARDIA	L'ARA
Avantttol	-	Mas consuma el pucherazo del 9-N	-	-	-
Títular	Mas vende como gran éxito su ficción democrática y pide un "referendum real"	desobediencia , prevaricación y malversación	El 9-N massiu reclama una sortida política	2,25M	
Subttol	Tres paràgrafs	Dos paràgrafs	Qautre paràgrafs	-	
Imatge	Sí, una relacionada amb el procés	Sí, una	Sí, una	Sí, una	
simbols de la imatge	Mas votant	Mas votant	Cua per votar	Cua pee votar	
Dimensions de l'imatge					
Classificació de la notícia	Principal o reina	Principal o reina	Principal o reina	Principal o reina	Principal o reina
Tipografia	Minúscula i de mida una mica superior els altres títulars	Minúscula i de dimensions superiors els altres títulars	Minúscula i amb negreta de mida superior els altres títulars	Lletra de grans dimensions i majúscules	
Dimensions del contigut/ espai que ocupa	461,47	537,05	251,71	717,86	
Paraules claus	Como gran éxito/ ficción/ presume de más de 2 millones han votado, 1,5 millones menos que en 2012/ sólo/ éxito total/ miopia de madrid/ simulacro inútil y estéril/ ausencia de garantías democráticas/ colas/ falta de credibilidad/ Mas cree que sale reforzado/ desobedecieron Justicia/ desobediencia, prevaricación y malversación	Malversacion/ votación inútil/ delito/ solo 1/3 participó/pucherazo= elecciones con trampas /prohibición/ beneplácito de los Mossos/ solo/ los juzgados investigan los hechos/ doble voto	massiu7 2.200.000/ civisme/ per aconseguir un referendium legal/ acte de propaganda/ llargues cues per votar/	M	845,87

PORTADA 12/9/15 (Catagorització 1)		EL MUNDO	LA RAZON	LA VANGUARDIA	L'ARA
Avantttol	-	-	-	Eleccions 27S	-
Títular	Mas converte la Diada en un acto de agitació electoral	La diada electoral se desinfla	Demostració Meridiana	"We want our own independent state"	
Subttol	Sí, tres	Sí, dos paràgrafs	Sí, quatre	No	
imatge	Sí, una relacionada amb el procés	Publicitat d'Artur Mas	Sí, una	Sí, una	
simbols de la imatge	Manifestació i una estalada	Pancarta electoral d'Artur Mas	La meridiana plena	La meridiana plena	
Dimensions de la imatge	282,9	427,35	563,17	845,25	
Classificació de la notícia	Principal o reina	Principal o reina	Principal o reina	Principal o reina	
Tipografia	Minúscula però de mida una mica superior els títulars	Minúscula de mida superiros els titulars	Minúscules i unes lletres de gran dimensions	Única lletra d la portada menys el nom del diari.	
Dimensions del contigut/ espai que ocupa	498,37	556,38	665,17	Lletra molt gran amb majúscula i en anglès	
Paraules claus	agitación/ masia/ no necesita lograr una mayoría de votos/ plebiscitario/ tesis rupturistas/ Mas aprovechó para colar su mensaje/ opinión	Desinfla/ 400,00 personas menos/ 1,4 millones/ peor dato/ sin tener el 51%/ Cataluña saldría de la UE si se independientiza	1,4 millones/ impulsan/ mas ha de contar escons i no vots	own/ state	845,25
PORTADA 28/9/15 (Catagorització 3)		EL MUNDO	LA RAZON	LA VANGUARDIA	L'ARA
Avantttol			Cataluña se divide en unas elecciones con una participación del 77%	Elección 27S	-
Títular	La mayoría de los catalanes dice no a la independencia	Mas no consigue sus objetivos	El Sí s'imposa	Majoria absoluta	
Subttol	Sí, quatre paràgrafs	Sí, sis paràgrafs	Sí, quatre paràgrafs	Sí, tres paràgrafs	
imatge	Dues	Dues	Dues	Sí, una	
simbols de la imatge	JxSí celebrant la victoria i els resultats de les eleccions	Mas bevent cava i el resultat de les eleccions	Junts pel Sí celebrant la victoria i els resultats de les eleccions	Una nota amb la bandera catalana i europea al fons	
Dimensions de la imatge	270,6	310,95	396,88	632,2	
Classificació de la notícia	Principal o reina	Minúscula i de lletres superiros els titulars	Principal o reina	Minúscula, però lletra més gran que els altres	
Tipografia	Minúscula però de lletres superiros	Minúscula i de lletres superiros els titulars	Els sí és de diferent color	Minúscula però de grans dimensions	
Dimensions del contigut/ espai que ocupa	550,26	663,25	666,81	750,3	
Paraules claus	no/ menos escafios que en 2012/ fracaso/ antisistema/ éxito de ciudadanos/ seperatisme pierde el plebiscito/ Independientismo se estrella/ la realidad objetiva acaba de evaporarse	piende el plebiscito/ no convence el 52,14%/ depende de los redicales de la CUP/ gana en escafios pero no en votos/ mal trago/ los planes no le han salido redondos/ más de la mitad no quieren la independencia/ ruta rupturista	imposa/majoria absoluta/ sufragi insuficient/ movilizació històrica/realfirma el procés/ CUP té un paper decisiu/ trascendental pel futur	JxSí depèn de la CUP/ C's fa un gran salt/ pp s'entonsa/ PSC para el cop/ Unió desapareix	